

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Bakalářská práce

2013

Hana Veselá

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Bakalářská práce

**KONZERVATOŘ A VOŠ JAROSLAVA JEŽKA –
HISTORIE, SOUČASNOST**

Hana Veselá

Vedoucí práce: Mgr. Kuhn Tomáš, Ph. D

Plzeň 2013

Prohlašuji, že jsem práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 2013.

.....

Ráda bych poděkovala Mgr. Tomáši Kuhnovi, Ph. D. za odborné vedení práce, podněty a připomínky. Dále bych chtěla poděkovat Vadimu Petrovovi, Aleně Staškové, Jiřímu Kuliševovi a dalším pedagogům Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka za cenné informace.

Obsah

1 Úvod.....	1
2 Právní stav v době vzniku.....	2
3 Městský dům osvěty a počátky Lidové konzervatoře.....	3
3.1 Střediska Městského domu osvěty na počátku jeho vzniku.....	3
3.2 Oddělení Městského domu osvěty v roce 1957.....	4
3.3 Počátky Lidové konzervatoře.....	6
4 Vadim Petrov – zakladatel a první ředitel Lidové konzervatoře.....	9
5 LŠU – KPP – SÚS od roku 1968 do roku 1989.....	12
5.1 Organizační struktura od roku 1968 do roku 1989.....	13
5.2 Ředitelé na LŠU – KPP – SÚS.....	14
6 Statutární proměny – Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Ježka.....	16
6.1 Ředitelé na KJJ a VOŠ.....	16
6.2 Občanské sdružení KJJ.....	17
6.3 Získání vlastní budovy a její renovace.....	18
6.4 Vznik Vyšší odborné školy při KJJ.....	19
6.5 Školská rada KJJ a VOŠ.....	20
6.5.1 Školská rada KJJ.....	20
6.5.2 Školská rada VOŠ.....	21
6.6 Spolupráce s Berklee College of Music.....	21
7 Vyučované obory – současný stav.....	23
7.1 Oddělení skladby a dirigování.....	23
7.2 Oddělení instrumentální.....	25
7.3 Klavírní oddělení.....	26
7.4 Muzikálové oddělení.....	27
7.5 Hudba se zaměřením na jazz.....	28
7.6 Tvorba textu a scénáře.....	29

7.7 Oddělení všeobecně vzdělávacích předmětů.....	30
7.8 Oddělení hudební teorie.....	31
7.9 Oddělení obligátního klavíru.....	32
7.10 Souborová hra.....	33
8 Významné osobnosti, které učily nebo učí na KJJ.....	35
8.1 Karel Růžička.....	35
8.2 Milan Svoboda.....	36
8.3 Milan Tesař.....	38
9 Významné osobnosti, které studovaly nebo studují na KJJ.....	40
9.1 Markéta Procházková.....	40
9.2 Radka Fišarová.....	41
9.3 Tomáš Savka.....	42
9.4 Marek Ztracený.....	43
10 Závěr.....	44
11 Seznam použité literatury a zdrojů	45
12 Resumé.....	48
13 Přílohy	
13.1 Rozhovory.....	I
Rozhovor č. 1 Michal Macourek.....	I
Rozhovor č. 2 Miriam Bajlová.....	III
Rozhovor č. 3 Helena Bartáková.....	IV
Rozhovor č. 4 Milan Svoboda.....	V
Rozhovor č. 5 Markéta Procházková.....	VI
Rozhovor č. 6 Marek Ztracený.....	VII
13.2 Obrázky.....	IX
Obrázek č. 1 Vadim Petrov.....	IX
Obrázek č. 2 Dopis Frances Ježkové.....	IX

Obrázek č. 3 Budova Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka.....X

1 Úvod

Již dlouhých dvacet tři let nese ve svém názvu Konzervatoř a Vyšší odborná škola Jaroslava Ježka jméno klasika moderní české populární hudby. Je jedinou konzervatoří v České republice, která se zaměřuje na jazz, populární a klasickou hudbu.

Jako každá škola, která byla založená v té době, prošla Konzervatoř a Vyšší odborná škola Jaroslava Ježka mnoha změnami. Ať už se jedná o název školy, tak i o její zaměstnance i studenty. Po celá léta se snažila získat svoji vlastní budovu a v neposlední řadě také statut konzervatoře. To vše se lidem na škole podařilo až po devadesátém roce. Dlouhou dobu škola nesla název Lidová škola umění – kurzy pro pracující – specializované účelové studium, ale okolí si školu pamatovalo hlavně pod názvem Lidová konzervatoř, kterou založil Vadim Petrov pod Městským domem osvěty v Praze. I on se dlouhá léta snažil o to, aby škola získala statut konzervatoře a dokonce se zapříčinil o to, že získal dědická práva, aby škola jednou mohla ve svém názvu vést jméno Jaroslava Ježka, klasika moderní české populární hudby.

Ve své práci jsem se zaměřila jak na současnost, tak i na minulost školy, která je její nedílnou součástí. Je až neuvěřitelné, jak málo informací se o takto jedinečné škole podařilo uchovat.

Ve škole nejsou uloženy prakticky žádné písemnosti popisující její fungování a historii, včetně snah začlenit ji do systému konzervatoří. Dokumenty jsou buď ztraceny, což je způsobeno především častým stěhování školy, nebo ve škole nikdy nebyly.

Jediné informace, které jsou spojeny se vznikem Lidové konzervatoře, jsou uloženy v Archivu hlavního města Prahy v neuspořádaném fondu a jedná se převážně o smlouvy uzavřené mezi Městským domem osvěty a umělci, kteří vystupovali na pořádaných koncertech převážně Oddělení lidové zábavy.

Ve své práci jsem se tedy zabývala více současností, o které je dostupných více informací. I když nemohu říci, že by se mi do ruky nedostaly i dokumenty z minulosti, avšak těch bylo poměrně málo.

Začátek bakalářské práce je tedy krátkým ohlédnutím za minulostí a vznikem Lidové konzervatoře, která položila základní kámen vzniku Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka.

2 Právní stav v době vzniku

Únorový převrat v roce 1948 téměř ze dne na den naprosto změnil majetkové poměry v zemi, ale také nové myšlení v celé šíři společenského života. Vliv vzdělání, umění a sdělovacích prostředků byl novou vládou vnímán obzvláště citlivě a byla mu oprávněně přisouzena důležitá role v ovládnutí společnosti. Co ovšem nebylo tak zjevné a obecně známé a ve svém důsledku dotvořilo a legalizovalo nový systém vlády, byly zákony. Ty vznikaly podle momentální potřeby režimu a některé navenek méně důležité, i mimo hlavní oblasti, tedy struktura státní správy školství a kultury, se tvořily relativně se zpožděním. Základními zákony, upravujícími podmínky v oblasti kultury, byl zákon č. 81/1957 Sb.¹ a zákon č. 82/1957 Sb.² Na ně navazovala celá řada zákonů, vyhlášek a nařízení, dopodrobna a důsledně vymezujících povinnosti a pravomoci organizací, které řídily kulturní a osvětovou činnost v zemi. Pro hudební sféru to byla zejména: osvětový zákon č. 52/1959 Sb.³, směrnice o zřizování a úkolech Krajských jednatelství koncertů a estrád ze dne 1958, vyhláška č. 89/1958 Ú. 1 o povinném zprostředkování, dále vyhláška MŠK ze dne 8. července 1960/ 112 Sb. o zřizování a činnosti souborů hudebníků z povolání a souborů lidových hudebníků. Další změny byly vyvolány právními úpravami, směřujícími k decentralizaci státní moci, a přenesením části pravomocí na nižší orgány státní správy.

Na konci šedesátých let se výrazně projevovala zvýšená aktivita státu ve vytváření zákonů. Ta souvisela s celkovým cílem definovat a před okolním světem deklarovat nové socialistické zřízení. Výsledkem snažení tohoto mocenského aparátu byla v roce 1960 schválena Ústava Československé socialistické republiky.

¹ Zákon č. 81 z 19. prosince roku 1957 o koncertní a jiné hudební činnosti, který byl zrušen 1.1.1996

² Zákon č. 82 z 19. prosince roku 1957 o estrádách, artistických produkcích a lidové zábavě

³ Zákon č. 52 z 9. července roku 1959 o osvětové činnosti (osvětový zákon)

3 Městský dům osvěty a počátky Lidové konzervatoře

Městský dům osvěty Ústředního národního výboru hlavního města Prahy byl založen v rámci celostátně pojatého plánu řízení kultury dne 26. května 1953 jako jeden z mnoha jemu podobných osvětových zařízení, zasazených do mnohohvrstevnaté struktury kulturní politiky lidově demokratického státu. Kromě široké a pestré nabídky osvětové činnosti, realizované formou kurzů, byla náplní práce jeho zaměstnanců také metodická pomoc jiným osvětovým besedám, doškolování osvětových pracovníků a poradenská činnost lidové umělecké tvořivosti.

Sídlo Městského domu osvěty bylo přímo v centru Prahy. Do konce roku 1957 ve Valentinské ulici č. 4 a později na Staroměstském náměstí č. 4 a 5. Ředitelem Městského domu osvěty byl jmenován na základě návrhu Odboru kultury rady ÚNV, schváleném Radou ÚNV ze dne 12. března 1957, Václav Havlíček.

3.1 Střediska Městského domu osvěty na počátku jeho vzniku

V souhrnu zahrnoval Městský dům osvěty (dále jen MDO) na počátku svého vzniku tato střediska:

- 1) Metodické a školní středisko, které se pro rok 1954 zaměřovalo především na rozšíření knihovny, prohloubení a zvyšování úrovně činnosti osvětových pracovníků. Zabývalo se zejména konzultacemi, instruktážemi, politickým a odborným školením.
- 2) Přednáškové středisko bylo prvním střediskem v roce 1954, které plnilo své poslání popularizováním nejnovějších výsledků společnosti. V příštím roce bylo v plánu rozšíření činnosti s plněním všech úkolů uložených mu statutem.
- 3) Poradna umělecké lidové tvořivosti je střediskem, které od vzniku MDO doposud nesplnilo své poslání. Toto středisko má sloužit všem druhům a typům souborů na poli hudby, divadla, tance, zpěvu, lidové písně, loutkářství, výtvarnictví, foto a kino-amatérství, což znamená poskytování repertoárovou pomoc, školení, evidenci pro pracovní kolektivy.
- 4) Propagační a agitační středisko je dalším střediskem, které přechází z přípravného stádia na vlastní úkoly, ke kterým patří zavádění a uplatňování nových forem a nových druhů agitační práce pro kulturně osvětová zařízení, jako např. pro Osvětové besedy a pro popularizování budovatelského úsilí pražské lidové správy.

- 5) Středisko pro vlastivědnou práci představuje ve svém složení nejucelenější středisko. K jeho úkolům patřilo zejména pořádání vycházek a exkurzí v rámci mimoškolní výchovy, vydávání časopisu (kulturní přehledy), instruktáže průvodců a vydávání sylabů pro ně, pořádání průvodních služeb po památkových objektech, soustředování informačního materiálu a pořady vlastivědných pásem a besed.
- 6) Středisko pro práci s dětmi představovalo další úkol v práci mimoškolní výchovy, zejména o výchovu hudební, výtvarnou a další.

3.2 Oddělení Městského domu osvěty v roce 1957

Od vzniku Městského domu osvěty (dále jen MDO) se již zmíněná oddělení měnila, některá zanikala a některá se naopak rozšiřovala. Bylo to způsobené zejména nutností o zkvalitnění kulturně osvětové činnosti ve směru k osvětovým zařízením a závodům a k celkovému zvýšení pomoci na zlepšení vlastivědné práce, ve školení nových pracovníků, tvorbě nových metodických materiálů ve všech odvětvích, organizace činnosti MDO ve směru ke zvýšení péče o zahraniční delegace, hledání nových forem lidové zábavy.

Z předchozích zmíněných středisek zůstalo zachováno Metodické středisko, Poradna lidové umělecké tvořivosti, Středisko vlastivědné práce a dále také Propagační a agitační středisko. Od ledna roku 1957 došlo k několika organizačním změnám a vznikla tak nová střediska:

- Ústřední informační služba, která zajišťovala poskytování informací ze všech oborů a celostátních sjezdů (telefonické, písemné a osobní informace, dokumentace materiálu, aj.).
- Výstrižková služba poskytovala svoje služby nejen různým organizacím, úřadům a podnikům, ale také jednotlivým zájemcům z řad veřejnosti.
- Koncertní a estrádní středisko, které se dále dělilo na:
 - o Koncertní oddělení, které pořádalo vlastní koncerty v obvodu ÚNV. Dodávalo koncertní pořady pražským pořadatelům nebo jiným krajským střediskům, zprostředkovávalo umělce či tělesa pro pražské i mimopražské pořadatele.
 - o Soubory lidových hudebníků, které evidovalo soubory, jejich vedoucí, členy, zřizovatele a kontrolovali jejich činnosti po stránce programové, vydávali osvědčení k vedení souboru.

- Jako jedno z posledních středisek vzniklo Oddělení lidové zábavy. Jeho zaměstnanci měli organizovat a kontrolovat veškerou pódiovou uměleckou činnost neprofesionálů na území hlavního města Prahy. Do kompetence pracovníků Oddělení lidové zábavy (dále jen OLZ) tedy měli do budoucna patřit všichni neprofesionální umělci, kteří účinkovali na veřejně přístupných produkcích za honorář nebo zadarmo při příležitostech různých státních a politicky zaměřených oslav a lidových veselíc. V oblasti různých estrádních typů neprofesionálních souborů a jejich aktivit převládaly zcela produkce hudební. Jednalo se o žánrově i nástrojově pestré typy souborů, složené z tzv. lidových hudebníků, kteří plnili nejčastěji poptávku po hudbě určené k zábavě.

Na pozici odborného pracovníka do OLZ nastoupil ke dni 15. listopadu 1957 skladatel Vadim Petrov (viz příloha – obrázek č. 1), který se po pár měsících stal i vedoucím tohoto oddělení. Jeho úkolem bylo vytvořit fungující systém, který bude řešit zadané úkoly v podmínkách daných zákony a příslušnými nařízeními.

Výsledkem byly vzdělávací kurzy pro členy souborů zaměřené na oblast zábavné hudby. Vzorem, kterým se řídí, mu podle jeho vlastních slov bylo v roce 1945 založené oddělení výuky jazzové, populární, ale i filmové hudby při univerzitě v Bostonu, Berklee College of Music.

V době nástupu Vadima Petrova na místo vedoucího OLZ již existovaly při MDO vzdělávací kurzy pro lidové hudebníky. Ve 40 dvouhodinových lekcích byly konány přednášky jako např. Monocentrika a její novodobé pojetí, Seminář hudební nauky, Dlouhodobý kurz pro dirigenty I a II, Dlouhodobý kurz harmonie I a II, Dlouhodobý seminář instrumentace a aranžování. Dále byl pořádán kurz, jehož náplní byla administrativa nutná k činnosti souborů. Řídil ho a přednášel v něm zaměstnanec MDO Václav Balín.

Nejmasovější činností tohoto oddělení byli lidoví hudebníci včetně zpěváků, které nazývali hudebníci ve vedlejším povolání, kteří si vedle svého řádného zaměstnání přivydělávali hudbou. Jejich společenská postavení byla různá od dělníků až po náměstky ministrů, kterým hudba dávala možnost anonymního odreagování od každodenních zaměstnaneckých starostí a problémů. Jejich přivýdělnky byly často větší než zaměstnanecký plat, přesto že finanční tarify byly nízké: za tři hodiny si hudebníci vydělali 24 Kč a za každou další započatou hodinu 6 Kč + příplatek za kvalifikační ohodnocení až do výše 100%.

V rámci svých služebních povinností musel provést Vadim Petrov radikální řez a vydal vyhlášku, podle které do budoucna nemohl nikdo z vedoucích orchestrů získat osvědčení o vystupování za úplatu, pokud se nezúčastnil a neodabsolvoval hudebně-teoretické kurzy, kterým dal honosný název Lidová konzervatoř.

Vývoj kurzů dostával rychlý spád, vyvinuly se v několikaletý systém a výuka byla rozšířena o speciální teoretickou přípravu tanečních mistrů, dále o hru na klavír a došlo také na zpěváky, pro které bylo vytvořeno zvláštní oddělení. Výuka začala nabírat školské zvyklosti a systému, a tak se zrodil nápad o převedení Lidové konzervatoře do školství. Bohužel tato idea narazila na odpor u vedoucího odboru školství a kultury Ústředního výboru pana Richtra, který Vadima Petrova s tímto návrhem doslova vyhodil z kanceláře. I přes to se však nevzdal a Lidovou konzervatoř v roce 1958 založil.⁴ Vedlo ho k tomu hlavně to, že Oddělení lidové zábavy se čím dál tím více odtahovalo od hudebních problémů a narůstaly naopak problémy finanční, ekonomické a organizační. Protože byl v této době jediným expertem na otázky v oblasti kompetence a působnosti tohoto oddělení, musel velice často podávat odborné expertízy k různým i kárným nařízením a často také vystupoval u soudu.⁵

3.3 Počátky Lidové konzervatoře

Budování školy začalo postupně a hlavně nenápadně. Přesto, že MDO spadal pod Odbor školství a kultury ÚNV hlavního města Prahy, nikdo nebyl nakloněn k tomu, aby vznikla škola pro oblast taneční hudby a jazzu. Proto také nebylo možné spoléhat na výnosy a rozhodnutí, ale bylo jediné možné vytvořit takové podmínky, které by nátlakově nepřipustily žádnou jinou možnost. Bylo tedy nutné postupně rozšiřovat okruh studovaných oborů, dále také upravení učebních plánů, které byly rozvrženy do čtyř let, a tím bylo termínované trvání vyučovacího cyklu, došlo k vypracování učebních osnov, které se po technické stránce blížily nárokům čtyřleté konzervatoře a po stránce obsahově-žánrové začaly být ojedinělým unikátem. Na výuku byli najímáni špičkoví a všeobecně uznávaní odborníci, kterým se zadávalo vypracování skript a učebnic, takže na Lidové konzervatoři vznikla řada titulů:

Lubomír Dorůžka: Dějiny populární hudby a džezu

Robert Rosner: Abeceda populárního zpěváka

⁴ Petrov, Vadim – rozhovor ze dne 12.11.2012

⁵ Archiv hlavního města Prahy, neuspořádaný fond Městského domu osvěty, kartóny č. 29 - 30

Jaromír Soukup: Učebnice zpěvu

Jan Rimon: Vokalizy

Jaroslav Kofron: Učebnice harmonie

Jaroslav Kofroň: Učebnice intonace

Vadim Petrov: Úvod do klavírní improvizace

Vladimír Poš: Nauka o hudebních formách

Některé tyto tituly slouží i dodnes jako skripta a učebnice, podle kterých se vyučuje na státních konzervatořích.

Lidová konzervatoř se stala školou, kdy její lektorský sbor čítal 68 pedagogů v neúplných úvazcích. Vadim Petrov byl jmenován ředitelem, jeho zástupky byla Nina Dlouhá (později místo ní nastoupil jako zástupce Antonín Páleník), hospodářka Květa Karlíčková a sekretářka Vlasta Sedláčková.

Náplní výuky byly obecné hudebně teoretické předměty: harmonie, hudební formy, aranžování, dirigování. To vše bylo směřováno k praktickému a okamžitému využití znalostí, které posluchači v kurzu získávali. Studium bylo zpočátku ukončeno pohovorem a každý z absolventů dostal potvrzení o jeho absolvování.

Lidová konzervatoř (dále jen LK) se rozrostla o oddělení taneční a nově byla rozdělena na jednotlivá oddělení, hudební a společenského tance. Hudební oddělení bylo rozděleno na jednotlivé instrumentální katedry, které měly svého vedoucího. Kompoziční katedru vedl Vadim Petrov, dirigentskou katedru Karel Fiala, teoretickou katedru dr. Emil Hradecký, instrumentální katedru Jaroslav Kofroň, pěveckou katedru Vladimír Soukup a klavírní katedru Valentina Kameníková.

V komplexním rozboru činnosti MDO za rok 1960 studovalo v deseti třídách 153 posluchačů. V dokladech o činnosti LK se objevují za číslem studijního ročníku do této doby v jiných pramenech neuváděná písmena, která rozlišovala jednotlivá oddělení včetně studovaného oboru, značena následovně: Skladatelsko – aranžérský obor včetně dirigování A, Instrumentální obor B, Pěvecký obor C, Dramatický obor D a později samostatné Oddělení společenského tance E. Vnitřní organizační struktura LK byla, co se týče používaných názvů jednotlivých oddělení velmi bohatá. Největší vliv na to měli neustálé systémové proměny, rozšiřování jednotlivých studijních oborů a nárůst počtu studujících a vyučujících.

Na začátku školního roku 1962/1963 studovalo na LK 348 posluchačů a do její struktury přibýlo herecké oddělení pod názvem Oddělení malých forem. Náplň výuky na tomto

oddělení byla koncipována tak, aby nezdvajovala obsah výuky na konzervatořích a Divadelní akademii múzických umění. Vedoucím tohoto oddělení byl Ivan Vyskočil. LK se čím dál tím více dostávala do podvědomí dalších posluchačů a jejich nárůst naznačoval, že se jednalo o velmi kvalitní školu, která se stala jedinou LŠU druhého cyklu v Praze, která byla řízená přímo městem, a to samozřejmě vyvolalo nevoli ostatních Lidových škol umění, které byly řízeny Obvodními Národními výbory.

LK bylo pro všechny posluchače ideálním zařízením, které však neposkytovalo žádné výhody a absolventi neměli nárok na žádnou aprobaci. Organizačně – výukový systém byl natolik dokonalý, že nebylo třeba ho přebudovávat nebo nějak vylepšovat. Jediný postup vpřed byl založen na maximální kvalitě posluchačů a pedagogů, kteří pokud nesplňovali vysoké nároky, museli ze školy odejít. Proto také docházelo ke značné fluktuaci vyučujících a vždy odcházeli ti, kteří nedokázali udržet vysokou laťku.

Studenti i absolventi získávali v terénu čím dál tím větší respekt a prosazovali se ve všech uměleckých směrech. Popularita i růst školy rostl závratným tempem a škola začala mít i zahraniční ohlas. Důkazem toho bylo navázání spolupráce s Vysokou školou v Budapešti, dále také s Hudební akademií v Grazu a Vysokou hudební školou v Západním Berlíně.

Komunikace mezi školami probíhala písemně i osobně. Školy se seznamovaly se systémem LK a některé dokonce převzaly její učební osnovy a metodiku.

LK se stala spoluzakladatelem Lidové konzervatoře v Bratislavě, kam pedagogové často jezdili a pomáhali s organizací, učebními osnovami i v začlenění školy do státní správy. Jako organizace kulturní osvěty stála LK mimo rámec školství, přerostla svým rozsahem působnosti, organizační náročností v systému hudební školství možnosti kulturní organizace, jakou byl MDO.

Státní konzervatoře nechtěly a ani nebyla schopny v té době akceptovat skutečnost, že se Lidová konzervatoř stala jednou z významných škol v Praze, a proto se rozhodla založit při Státní konzervatoři v Praze večerní studium se zaměřením na populární hudbu, do kterého měla být převedena část posluchačů LK a ze zbytku posluchačů by se vytvořila buď samostatná LŠU, nebo by přešla pod jinou LŠU. Kdyby se tento plán podařilo realizovat, znamenalo by to úplný zánik LK, který se nakonec sice neuskutečnil, a tak se Státní konzervatoř snažila alespoň o změnu názvu Lidová konzervatoř, což se jí povedlo v roce 1968, kdy se z Lidové konzervatoře stala Lidová škola umění – kurzy pro pracující – specializované účelové studium (LŠU – KPP – SÚS).⁶

⁶ Archiv hlavního města Prahy, neuspořádaný fond Městského domu osvěty, kartón č. 31-32

4 Vadim Petrov – zakladatel a první ředitel Lidové konzervatoře

Vadim Petrov je český hudební skladatel, klavírista a hudební pedagog. Narodil se v Praze na Žižkově 24. 5. 1932. Jeho tatínek, známý žižkovský lékař (léčil mimo jiné i rodinu Ježkových), pocházel ze starobylého šlechtického rodu Repninů a do vínku mu přinesl s rodinnou tradicí i historický rodinný erb.

K hudbě ho přivedla jeho maminka, rodačka z Turnova, která byla velice dobrá zpěvačka v pěveckém sboru Pražských učitelů. Vliv na jeho celoživotní vývoj měla hlavně přítomnost na maminičiných koncertech, vystoupeních a také domácí muzicírování. Proto také jedny z prvních skladeb, které napsal, byly „*Biblické písně*“ na slova jeho tatínka s veřejným provedením maminky v kostele Panny Marie ve Staré Boleslavi. U regenschoriho Josefa Čenka Klazara⁷ se učil hrát na varhany stejně jako Václav Trojan⁸, který se později stal Petrovovým učitelem na AMU a byl také jeho rádcem a přítelem. Po nekonečných hodinách sezení u klavíru, improvizací a skladatelských pokusů proběhlo období obecné školy a byl přijat do Ruského gymnázia na Pankráci.

Tato škola ho naučila nejen ovládat ruštinu, řeč jeho předků, ale podrobně ho seznámila s ruskou kulturou a především hudbou. Během studia se začal i po odborné stránce připravovat na přijímací zkoušku na AMU, jeho profesory byli paní Berta Kabeláčová (klavír) a Miloslav Kabeláč⁹ (hudební teorie a skladba), díky kterým byl na AMU přijat. AMU studoval u profesora Jaroslava Řídkého¹⁰ a celé čtyřleté studium byl v zajetí kánonů, invencí, fug a sonát. Absolvoval také pedagogickou nadstavbu a celé studium ukončil v roce 1956 symfonickou básní Vítkov – o vítězství husitů nad císařem Zikmundem v Praze na Žižkově.

Po ukončení studia a po delší době nezaměstnanosti nastoupil dne 15. listopadu 1957 jako odborný pracovník oddělení Lidové zábavy v Městském domě osvěty, který byl zařízením Ústředního výboru hlavního města Prahy. Jeho zapracování netrvalo dlouho a po necelém čtvrt roce byl jmenován jeho vedoucím. V této funkci musel poznat, zvládnout, usměrnit a

⁷ Josef Čeněk Klazar (1890-1965) – pocházel z Brandýsa nad Labem, kde působil na místní hudební škole - [http://www.infocentrum-brandysko.cz/cs/vyznamne-osobnosti/\(23.3.2013](http://www.infocentrum-brandysko.cz/cs/vyznamne-osobnosti/(23.3.2013)

⁸ Václav Trojan (* 24. dubna 1907 Plzeň – 5. července 1983 Praha) byl český hudební skladatel a hudební pedagog - http://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1clav_Trojan (23.3.2013)

⁹ Miloslav Kabeláč (1. srpna 1908, Praha – 17. září 1979, Praha) byl český hudební skladatel a hudební pedagog, vynikající originální kompoziční technikou a závažností svého díla - http://cs.wikipedia.org/wiki/Miloslav_Kabel%C3%A1%C4%8D (23.3.2013)

¹⁰ Jaroslav Řídký (25. srpna 1897 Liberec – 14. srpna 1956 Poděbrady) byl český hudební skladatel, dirigent a pedagog - http://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_%C5%98%C3%ADdk%C3%BD (23.3.2013)

řídít celé hudební podsvětí velkoměsta od vítání narozených dětí, přes svatby, hudební kavárny, restaurace, bary a ostatní noční podniky až po provozování smuteční hudby na hřbitovech a v krematoriích. Poznal život hudebníků z povolání, mnoho vynikajících kapel a jejich vedoucích. Otevřel se mu jiný pohled na lidové hudební velikány jako byli například František Kmoch, Karel Hašler, Jaroslav Ježek a mnoho dalších.

V době šedesátých let se v jeho hlavě zrodil nápad založit unikátní a v Evropě ojedinělou školu pro taneční hudbu a jazz. Byla to neuvěřitelná politická troufalost, neboť každodenně riskoval vyhazov ze zaměstnání, ale to ho od jeho nápadu neodradilo, a tak v roce 1958 vznikla Lidová konzervatoř, což je dnešní Konzervatoř Jaroslava Ježka, která patřila pod oddělení Lidové zábavy a byla součástí Městského domu osvěty. Mělo připravovat tzv. lidové hudebníky pro kvalifikační zkoušky, tehdy pro výkon profesionální praxe povinné. Škola poskytovala díky kvalitnímu pedagogickému sboru, který kolem sebe její zakladatel a první ředitel Vadim Petrov soustředil, velmi solidní vzdělání, a proto brzy přerostla rámeček osvětového zařízení. Byla proto převedena do působnosti školství a ve čtyřletém studiu nabízela vzdělání v oblasti skladby, aranžování, dirigování, hry na hudební nástroje se zaměřením na jazz, zpěvu, ale i scénického a společenského tance a herectví pro tzv. divadla malých forem. Raketový nástup této školy se projevil především v tom, že podle ní vznikla škola v Bratislavě, originální učební osnovy a plány pronikly do škol v Budapešti, Berlíně a rakouském Grazu.

Po roce 1968 v plné míře okusil hořkost politické prohry. Kromě ztráty zaměstnání mu byla zakázána veškerá umělecká činnost v rozhlasu, televizi a filmu. Za pomoci svých známých a přátel nastoupil na místo profesora na Konzervatoři pro mládež s vadami zraku. Na škole založil dívčí pěvecké kvarteto „*Carmina lucis*“, které zpívalo jeho čtyřhlasé umělé i lidové písně, pro ně zvlášť upravené a složené. Unikátnost tohoto kvarteta byla pro spisovatelku M. Zinnerovou natolik inspirující, že napsala scénář pro televizní film „*Chvilé pro píseň trubky*“, který natočil Ludvík Ráža a který na festivalu v Monte Carlu získal hlavní cenu. Byl to také jediný film, ve kterém Vadim Petrov osobně účinkoval jako herec.

Po několikaletém působení na Konzervatoři pro mládež s vadami zraku přešel na Pražskou konzervatoř, kde jako profesor hudební teorie a skladby, působil až do roku 1992, kdy odešel do důchodu.

Skládá hudbu všech žánrů od hudby taneční, scénické, filmové, hudbu populární i hudbu vážnou. Na svém kontě má více než 1300 různých skladeb.

Již během studií na AMU se oženil s Martou Votápkovou – Petrovovou, se kterou má tři děti. Nejstarší Vadim je manažer, prostřední Tat'jana právnička a nejmladší Kateřina je zdravotní sestra.

V roce 2003 obdržel platinovou desku firmy Supraphon. V současné době působí jako předseda Správní rady mezinárodní agentury DILIA.¹¹

¹¹ Webové stránky Vadim Petrov - <http://www.prof-vadim-petrov.cz/>, (5.12.2012)

5 LŠU – KPP – SÚS od roku 1968 do roku 1989

Zájem, který byl o studium na Lidové konzervatoři, se každým rokem zvyšoval, což značně znepokojovalo a ohrožovalo umělecké postavení Státní konzervatoře. Vše se vyostřilo po nezdařeném pokusu otevřít na škole oddělení populární hudby. Ze strany konzervatoře bylo nutné něco podniknout, a proto nabídla převzetí studia na LK po srovnávacích zkouškách do řádného studia na konzervatoři při zaměstnání. Pro LK to byla výborná nabídka, ale když přišlo vedení na záměr Státní konzervatoře, který by zničil celou Lidovou konzervatoř, tak Vadim Petrov udělal vše pro to, aby tento vývoj neumožnil.

S tímto vývojem se však Státní konzervatoř nespokojila a prostřednictvím svého profesora zpěvu Vítězslava Pochmana, který se stal vrchním školním inspektorem na ministerstvu školství a to přes hudební školy a konzervatoře, vyvíjela nadále maximální úsilí o zrušení Lidové konzervatoře a především jejího jména – konzervatoř. Toto se jim bohužel podařilo a škola nesla dlouhý a poněkud nešťastný název: Lidová škola umění – kurzy pro pracující – specializované účelové studium (dále jen LŠU-KPP-SÚS). Tento název se však moc u lidí nevžil a všichni si školu pamatovali jako Lidovou konzervatoř.

V této situaci začal Vadim Petrov jednat o změně postavení školy i změně jejího názvu. V rámci vedení školy padalo mnoho návrhů na název jako Institut, Učiliště, Škola Jaroslava Ježka, ale i přes všechny tyto návrhy zvítězil název Konzervatoř Jaroslava Ježka. Na začátku roku 1967 se uskutečnilo jednání mezi Vadimem Petrovem a ministrem profesorem V. Kadlecem, který byl tomuto návrhu nakloněn, ale pod podmínkou, že si musí opatřit souhlas nositelů práv po Jaroslavovi Ježkovi. Dědická práva po Jaroslavovi Ježkovi vlastnili: manželka – paní Francis Ježková, dr. Kašpar – správce dědického práva a majetku a Dr. Holcknecht – ředitel Konzervatoře a správce autorských práv. (viz příloha – obrázek č. 2)

Po jednáních se souhlasná stanoviska skutečně podařilo během času získat. Než bylo možné všechny zamýšlené nápady dokončit a uskutečnit jejich realizaci, byl Vadim Petrov odvolán z místa ředitele, a tím tak pro školu zůstal název LŠU – KPP – SÚS až do roku 1989.

Přes všechna negativa, která byla znamením probíhající normalizace ve společnosti, škola neutrpěla na kvalitě vyučujících. Na výuku teoretických předmětů přišel ve školním roce 1970/1971 hudební skladatel Věroslav Neumann a po ukončení jazzových seminářů při konzervatoři v Ostravě začal ve stejném školním roce působit také Karel Velebný. Dá se

tedy říci, že 70. léta jsou charakteristická užším směřováním výuky k jazzu, zejména příklonem k tehdy modernímu jazzovému projevu.

Studium se ustálilo ve čtyřleté podobě. Bylo to náročné studium a v profesionální branži velice uznávané. Školu navštěvovali absolventi konzervatoře nebo AMU, aby se naučili to, co v klasickém studiu nezískali. Probíhali zde důkladné přijímací a ročníkové zkoušky a na konci studia absolventi získávali osvědčení o absolutoriu.

Koncem 80. let začala znovu snaha u získání statutu školy. Pedagogové měli hodně kontaktů na ministerstvu školství a kultury, a proto se usnesli na tom, že by měli dokázat, že když dokáže vzniknout škola s tímto zaměřením v cizině, tak to může jít i u nás. Paní Alena Stašková byla pověřena ministerstvem školství, aby vyjela do Sovětského svazu, kde se škola s tímto zaměřením nacházela. V tehdejším Sovětském svazu se těmto školám říkalo estrádní neboli hudební učiliště a byla to čtyřletá škola. Konzervatoře se zde považovali za vysoké školy. A tak se v roce 1986 vydali do Ruska zmapovat estrádní učiliště. Po návratu z Moskvy byla Alena Stašková pozvána jako nestraníček na městský výbor strany, kde seděl tehdy začínající tajemník soudruh Štěpán, který odmítl udělit statut konzervatoře, protože škola neměla svoji vlastní budovu a budovu nemohli dostat, protože neměli statut.¹²

Když přišla revoluce a její první euforie škola se znovu pokusila zabojovat o statut konzervatoře. Hodně tomu napomohlo využití příbuzenských kontaktů, které měli na ministerstvu školství a škola tak velice rychle získala statut, i přes to, že stále neměla vlastní budovu. Tu získali až v roce 1998.(viz bod 6.3). Vedení školy si také vzpomnělo na snahy umístit do názvu školy jméno jednoho ze zakladatelů české populární hudby, Jaroslava Ježka.

5.1 Organizační struktura od roku 1968 - 1989

Co se týče jednotlivých oddělení, tak ta zůstala nadále zachována, až na některé změny, které se týkaly především rozšíření studia. Značení oddělení bylo následující: Obor skladba a dirigování – A, samostatnou složkou se stalo oddělení klavírní – KL. Dále tradičně nejpočetnější oddělení instrumentální – B, které ve všech studijních oborech upřednostňuje výuku žánrů jako je jazz, rock, pop, country, ale také klasický repertoár, Pěvecké oddělení C, na kterém se vyučovalo technice zpěvu, interpretační praxi, technice mluveného slova,

¹² Stašková, Alena – rozhovor ze dne 15.1.2013

žánrovému a souborovému zpěvu, důraz je kladen na pohybovou stránku výrazu, Oddělení taneční – E, které bylo podle užších specializací rozděleno na tanec společenský – ESP, ve kterém byla výuka směřována do tří základních částí: k osvojení vysokého stupně pohybové, rytmické a dynamické dovednosti v oboru společenského tance, k pedagogicko-didaktické taneční činnosti a k výuce společenské výchovy a k vedení společenských akcí, plesů a zábav a scénický tanec – ES, ve kterém je hlavním oborem studia moderní scénický tanec. Dále se vyučuje klasický tanec, step, lidový a historický tanec, tanec charakterní, tanec s partnerem, akrobacie a pantomima. Součástí studia jsou povinné všeobecně vzdělávací předměty, společenská výchova, dějiny tance, hudební nauka, dějiny hudby, anatomie a metodika tance. Do tohoto oddělení také patřilo studium pantomimy – EP, na kterém se vyučovaly základy pantomima, improvizace a tvorba etud, taneční disciplína teorie oboru. Oddělení D bylo i nadále oddělením hereckým. V roce 1983 bylo nově založeno oddělení Tvorby textu a scénáře pod zkratkou DT, které bylo začleněno do oddělení hereckého.

V následujících letech došlo k přetransformování i úplnému zrušení některých z těchto oborů. V roce 1995 bylo zrušeno Oddělení taneční, pod které spadal společenský tanec, moderní scénický tanec a pantomima. Dále také zaniklo herecké oddělení. Tvorba textu a scénáře, která vznikla jako jedno z posledních oddělení před tím než se z LŠU – KPP – SÚS stala Konzervatoř a vznikla i Vyšší odborná škola, se přesunulo právě pod VOŠ (viz bod 6.4). Pěvecké oddělení se přetransformovalo před osmi lety na Oddělení muzikálové, ve kterém se vyučuje herectví, zpěv a tanec (viz bod 7.4).¹³

5.2 Ředitelé na LŠU – KPP – SÚS

Na uvolněné místo ředitele byl po odchodu Vadima Petrova dosazen Vladimír Suchý. Ředitelé byli dosazováni nadřizenými úřady a pro jejich zvolení byla hlavní podmínkou stranická příslušnost. Nově dosazený ředitel, Vladimír Suchý, byl považován za slušného člověka, který velmi rychle pochopil, že škola je docela dobře zavedená a tudíž nemá cenu se snažit o nějaký větší zásah o její změnu, a tak nechal školu běžet tak, jak byla zavedena. Jeho působení skončilo na jeho vlastní žádost kde 31. srpna 1977, protože zjistil, že je to pro něj až příliš složitá práce a na jeho místo byl jmenován radou NVP Eduard Šidla. Eduard Šidla byl ředitelem s velikým pochopením pro tento typ umění a za jeho dobu

¹³ Konzervatoř a Vyšší odborná škola Jaroslava Ježka v Praze 1991 – 2001, Praha 2001, s. 8 - 19, almanach vydaný k 10. výročí založení KJJ

působnosti přišlo na školu i spousta nových učitelů, kteří nebyli v komunistické straně. Školu řídil až do roku 1981 a poté přešel do funkce krajského školního inspektora Odboru školství NVP pro lidové školy umění. Po jeho odchodu se ředitelem školy stal Antonín Páleník, který dělal zástupce řediteli Vadimu Petrovovi. Antonín Páleník byl člověk, který odevzdal škole celý svůj život, a proto, aby byl jmenován na místo ředitele dokonce vstoupil do strany. Školu vedl velice dobře a nechal volnou ruku v tom nejlepší slova smyslu učitelům, kteří se snažili školu neustále zlepšovat. Jako ředitel zde působil až do roku 1988, kdy jej vystřídal poslední předlistopadový ředitel Mgr. Zdeněk Bednář.¹⁴ Jeho působení bylo spojeno s úspěšným jednáním o novém statutu LŠU zatím nedoložené schválení přechodu do sféry sítí středních škol ještě před listopadovými událostmi. Ve funkci ředitele školy končil v dubnu roku 1990.¹⁵

¹⁴ Stašková, Alena – rozhovor ze dne 15.1.2013

¹⁵ Konzervatoř a Vyšší odborná škola Jaroslava Ježka v Praze 1991 – 2001, Praha 2001, s 3, almanach vydaný k 10. výročí založení KJJ

6 Statutární proměny Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Ježka

Konzervatoř Jaroslava Ježka vznikla v roce 1991 přeměnou školy, která se do té doby nazývala Lidová škola umění – kurzy pro pracující – specializované účelové studium. Veřejnost tuto instituci ale spíše znala pod názvem Lidová konzervatoř, který nesla od samého počátku, tedy od roku 1958. Tehdy toto zařízení vzniklo jako součást Městského domu osvěty v Praze a mělo připravovat tzv. lidové hudebníky pro kvalifikační zkoušky, v té době pro výkon profesionální praxe povinné.

Protože škola poskytovala kvalitní vzdělání, byla zanedlouho převedena do působnosti školství a mohla tak nabídnout čtyřleté studium skladby, aranžování, dirigování nebo hry na hudební nástroje se zaměřením na jazz, zpěvu, scénický a společenský tanec a herectví. Absolvování školy tehdy nezaručovalo oficiální kvalifikaci, která by umožnila například pedagogické působení, ale i přes to byl o studium díky dobré úrovni velký zájem. Škola se dlouho snažila získat statut řádné konzervatoře, která by se specializovala na oblast zábavního umění. Tehdejší stranické orgány ale velmi často považovaly tuto uměleckou oblast za ideologicky podezřelou a všechny prozatímní pokusy o získání statutu konzervatoře zůstali bez úspěšného konce.

Konzervatoři se škola stala až po revoluci, v roce 1990. O rok později začala přijímat první studenty. Protože od počátku školy stál jako umělecký a lidský vzor Jaroslav Ježek, nese konzervatoř jeho jméno, a to zejména díky souhlasu vlastníků dědických práv (viz předchozí bod 5).

Začátky školy ale nebyly vůbec lehké. Škola se musela přetransformovat z lidové školy umění na konzervatoř, což znamenalo, že nebudou učit jen odborné předměty, ale musí poskytnout i všeobecné vzdělání jako všechny konzervatoře. Během jednoho roku vytvořili nové přijímací zkoušky a v roce 1993 odcházeli ze školy první úspěšní absolventi.

6.1 Ředitelé na KJJ a VOŠ

Jako první nastoupil do funkce ředitele po přetransformování na konzervatoř klavírista Mgr. Jan Vrána. Po jeho odvolání v roce 1994 řídil konzervatoř vedením dočasně pověřený vedoucí Oddělení tvorby textu a scénáře Mgr. Marek Stašek. Po řádném konkurzním řízení nastoupil v roce 1995 na místo ředitele PhDr. Karel Vraný, který vedl konzervatoř až do roku 2008.

Karel Vraný vedl konzervatoř dlouhých třináct let a zde je pár řádků z brožurky vydané k 10. výročí založení Konzervatoře Jaroslava Ježka: „*Konzervatoř Jaroslava Ježka ve svých deseti letech existence dokázala vstřebat, převzít i dále rozvinout bohatou tradici a zkušenosti předchozích více než třiceti let. Tato tradice byla budována nadšením, uměleckou a pedagogickou prací vynikajících osobností, které po skromných začátcích vtiskly škole její osobitý a specifický charakter, vyprofilovaly ji do instituce, která odváděla ve své působnosti špičkovou práci, na níž Konzervatoř Jaroslava Ježka postavila svůj základ a dále jej prohloubila a zmodernizovala do dnešní podoby. Během deseti let škola dokázala reagovat na společenské změny, změnila a uzpůsobila svoji strukturu. Je připravena výuka muzikálového oboru, vznikla vyšší odborná škola v oboru textu a scénáře, dramatickém oboru, upravily se osnovy dalších předmětů. Vytváří se i zázemí – škola má konečně vlastní budovu a tím do budoucna i vlastní odpovídající pracovní prostředí.*“¹⁶

Tohoto dlouholetého ředitele vystřídal v roce 2009 Mgr. Milan Purnoch, který pozici opustil ke dni 31. prosince předchozího roku. Škola je momentálně bez ředitele a vedením je dočasně pověřen statutární zástupce ředitele Jiří Kulišev.¹⁷

6.2 Občanské sdružení KJJ

V roce 1997 bylo při škole zřízeno občanské sdružení, jehož cílem je umožnit rozvoj umělecké činnosti nad rámec školních aktivit a zřizovat semináře a poznávací studijní cesty ve volném čase. Jeho pravidelná činnost se týká společenských a esteticko-výchovných akcí (koncerty, přehlídky, představení). Jeho nepravidelná činnost se týká příležitostných jednorázových akcí výchovného charakteru (soutěže, přehlídky, koncerty, semináře). Za tímto účelem má sdružení shromažďovat potřebné finance, a to za pomoc rodičů, Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka, MŠMT, Ministerstva Kultury, Magistrátu hlavního města Prahy, obecních úřadů, sponzorů, nadací a ostatních institucí. Prostředky od sponzorů či dárců jsou vykázány ve výroční zprávě občanského sdružení KJJ. Ve školním roce 2010/2011 škola přijala grant od Hlavního města Prahy ve výši

¹⁶ Konzervatoř a Vyšší odborná škola Jaroslava Ježka v Praze 1991 – 2001, Praha 2001, s 2, almanach vydaný k 10. výročí založení KJJ

¹⁷ Konzervatoř a Vyšší odborná škola Jaroslava Ježka v Praze 1991 – 2001, Praha 2001, s 3, almanach vydaný k 10. výročí založení KJJ

20 000 Kč, 40 000 Kč a 100 000 Kč. Tyto prostředky byly vynaloženy na zajištění koncertů, které ve školním roce 2010/2011 proběhly.

Jiné finanční prostředky občanské sdružení nepřijalo. Škola se v případě financování spoléhá převážně na granty od svého zřizovatele a nevyvíjí jiné fundraisingové¹⁸ aktivity.¹⁹

6.3 Získání vlastní budovy a její renovace

V roce 1998 získala Konzervatoř Jaroslava Ježka po několika letech vlastní budovu v Praze 4, Roškotově ulici č. 4/1692. Dříve probíhala výuka na základních školách různě po Praze.

„Konzervatoř a Vyšší odborná škola Jaroslava Ježka je umístěna v objektu, který tvoří dvě budovy o šesti podlažích, vzájemně spojené dvojpodlažní chodbou. Cela stavba je z betonových panelů. Prostory budovy byly celkovou rekonstrukcí dokončenu v roce 2003 upraveny pro potřebu vzdělávání v konzervatoři.

Materiální základnu školy, zejména nástrojový fond, je potřebné neustále doplňovat a vyměňovat staré a nevyhovující nástroje za nové. Materiální zajištění se odvíjí od požadavků jednotlivých vyučujících.

Ve školním roce 2010/2011 bylo v souvislosti s připravovanými novými školními vzdělávacími programy značnou investicí zakoupení nových hudebních nástrojů pro instrumentální oddělení, zejména strunné, bicí a dechové nástroje. I v nahrávacím studiu školy je potřeba neustále obměňovat techniku a doplňovat ji o novou. Studio tak bylo nově vybaveno nahrávacím softwarem Cubase 5, spolu se sadou pluginů Native Instruments a Waves.

V patře pro muzikálové oddělení se realizovalo probourání příčky mezi dvěma učebnami a vznikl tak nový multifunkční prostor využívaný pro divadelní a taneční účely. Ve velkém sále školy, který je používán jako sál taneční, hudební i jako prostor pro setkávání většího počtu pedagogů a studentů školy při různých příležitostech byla provedena inovace akustického tlumení.

V rámci požadavků na masivnější využívání výpočetní techniky ve třídách se dále rozšiřovala infrastruktura na jednotlivých patrech. Jelikož nebylo mnoho prostředků, aby položení kabelů provedla odborná firma, celý projekt muselo zpracovat a realizovat IT

¹⁸ Fundraising je systematická činnost, jejímž výsledkem je získání finančních či jiných prostředků na obecně prospěšnou činnost organizací nebo jednotlivců - <http://cs.wikipedia.org/wiki/Fundraising>

¹⁹ Webové stránky Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Ježka, Občanské sdružení rodičů, studentů a přátel KJJ – výroční zpráva za rok 2006 - http://www.kjj.cz/files/OSRSP_2006.pdf. (20.2.2013)

oddělení školy ve spolupráci s údržbou. Celkem bylo položeno více jak 300 metrů nových kabelů a dosaženo stavu, že téměř do každé učebny je umístěna počítačová dvozásuvka. Souběžně s tím došlo také na zvýšení pokrytí signálem Wi-Fi – především na patrech Domova mládeže, ale i v dalších částech budovy. S modernizací také ke zvýšení maximální rychlosti stahování.

V letních měsících se realizovala výměna všechno počítačů v počítačové učebně za nové z důvodu požadavku na výkon, kvůli výuce i následným zkouškám. Starší PC z učebny IKT byl přeinstalovány a umístěny do dalších místností, kde zčásti nahradily nejstarší techniku nebo byly požadovány vyučujícími. Došlo také k výměně všech osmi PC v knihovně a sjednocení programového vybavení. Tuto změnu uvítali zvláště studenti, kterým se výrazně zlepšily podmínky pro další studium či zábavu.

Také došlo k rozšíření množství klíčů v klíčovém trezoru, což zefektivnilo práci recepčních, neboť již nemusí vydávat tolik klíčů, a proto se ve větší míře mohou soustředit na sledování provozu a podávání informací. Vizí do budoucna je, aby všechny klíče byly vydávány pouze elektronicky.

Škola také řeší tzv. optimalizace tiskového prostředí. Jde o snížení nákladů na tisky a snížení počtu ovladačů, potřebných k tisku na různých tiskárnách. Díky kooperaci s dalšími firmami a různými konzultacemi bylo dosaženo přijatelného kompromisu tak, aby uživatelé mohli tisknout v dosahu svých tříd.

Výhled do dalšího roku je obnova PC a upgrade počítačů v kancelářích, neboť většina vedení pracuje na starších PC, které jsou na hranici výkonu, potřebného pro moderní aplikace.²⁰(viz příloha – obrázek č. 3)

6.4 Vznik Vyšší odborné školy při KJJ

„Vyšší odborné školy (VOŠ) poskytují absolventům středních škol zakončených maturitní zkouškou možnost dalšího zvyšování kvalifikace. Ve srovnání se studiem na vysokých školách jsou obory vyššího studia zaměřeny především na praktickou profesní orientaci a trvají zpravidla 3 roky. Stejně tak jako vysoké školy tak i vyšší odborné školy patří mezi terciární stupeň vzdělání. Studium je zakončeno absolutoriem, které se skládá ze zkoušky z odborných předmětů, zkoušky z cizího jazyka a obhajoby absolventské práce. Úspěšnému absolventovi je udělen neakademický titul diplomovaný specialista (DiS.) uváděný za

²⁰ Webové stránky Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Ježka, výroční zpráva za rok 2010/2011 - http://www.kjj.cz/files/vz_kjj_1011.pdf. (20.2.2013)

jménem. Dosažený stupeň vzdělání podle mezinárodních klasifikačních stupňů pro vzdělání (ISCED) je 5B. Vyšší odborné školy jsou zařazeny do českého vzdělávacího systému od roku 1995 a studuje na nich přibližně 10 % absolventů. V anglicky mluvících zemích se obdobný typ školy označuje jako College. “

Na KJJ vznikla Vyšší odborná škola v roce 1998 a vyučuje se zde ve dvou hlavních oborech. Oddělení tvorba textu scénáře (viz bod 7.6), které bylo zřízeno jako součást dramatického oddělení v roce 1983 a délka jeho studia byla 4 roky. Pro velkou náročnost tohoto studia bylo oddělení zrušeno a otevřelo se znovu při vzniku VOŠ. Druhým oddělením je Hudba se zaměřením na jazz.(viz bod 7.5).

„Ukončení VOŠ je formou absolutoria, které řádně probíhá jeden den, vždy v měsíci červnu, opravné absolutorium v měsíci odlišném. Student skládá zkoušku z maximálně tří odborných předmětů, z cizího jazyka a obhajobou absolventské práce. Do celkového hodnocení absolutoria se započítává klasifikace zkoušky z odborných předmětů, zkoušky z cizího jazyka a obhajoby absolventské práce. Celkové hodnocení absolutoria oznámí studentovi předseda zkušební komise v den složení této zkoušky a po jejím složení získá osvědčení o absolvování studia, diplom a vysvědčení o absolutoriu.“²¹

6.5 Školská rada KJJ a VOŠ

6.5.1 Školská rada KJJ

Ve školním roce 2005/2006 byla při KJJ v souladu se školským zákonem zřízena školská rada. K prvnímu jednání se sešla 8. listopadu 2005.

Členové školské rady KJJ v roce 2012/2013

Mgr. Ludmila Štvánová - MHMP

Jan Linhart - pedagog

David Šugárek - pedagog

Lenka Dundrová - studentka

Jan Ševčík - student

V průběhu školního roku 2012/2013 se školská rada sešla třikrát. Vyjadřovala se především k úpravám výroční zprávy za současný školní rok, komerčnímu a

²¹ Webové stránky wikipedia.org, vyšší odborná škola - http://cs.wikipedia.org/wiki/Vy%C5%A1%C5%A1%C3%AD_odborn%C3%A1_%C5%A1kola (26.2.2013)

nekomerčnímu využití učeben studenty, vybraným obnosem za pronájem učeben, dluhem PFO, evropskými fondy, nápravou chyb v přijímacím řízení.²²

6.5.2 Školská rada VOŠ

Na Vyšší odborné škole byla zřízena školská rada ve školním roce 2006/2007, která se k prvnímu jednání sešla 8. března 2006.

Členové školské rady VOŠ v roce 2012/2013:

Robin Král - pedagog

Jakub Zomer - pedagog

Hana Drbalová - studentka

Veronika Zimová - studentka

V průběhu školního roku 2012/2013 se školská rada sešla celkem pětkrát.

Nejdiskutovanějšími problémy byly zejména body týkající se smlouvy školy s PFO a pochybení v přijímacích řízeních.²³

6.6 Spolupráce s Berklee College of Music

„Dne 31. srpna 2010 jsme byli osloveni manažery Berklee College of Music v souvislosti s realizací jejich přijímacích zkoušek (auditions and interview) pro zájemce o studium z Evropy. Jedná se o výjimečnou událost, protože tyto zkoušky dosud probíhaly mimo Českou republiku, ve velkých evropských metropolích. Tento rok byla poprvé vybrána, vedle Paříže, Říma, Berlína a Helsinek, právě metropole naše. Je to vůbec poprvé, kdy přijímací zkoušky na tuto prestižní bostonskou hudební školu proběhnou v Praze.

Pro KJJ a VOŠ je obrovskou ctí, že ze všech pražských i mimopražských konzervatoří byla vybrána právě ta naše. Současně to přináší na naše bedra obrovskou odpovědnost. Berklee College of Music navíc nabízí spolupráci dlouhodobou, tak je v našem zájmu, aby tato „vstupní“ akce proběhla na nejvyšší možné úrovni. Troufáme si říci, že přijímací zkoušky na půdě KJJ jsou oboustrannou výzvou; mohou být významným zviditelněním jak KJJ, tak

²² Webové stránky Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Ježka, Školská rada KJJ - <http://www.kjj.cz/index.php?p=1.1.6.6&c=235> (26.2.2013)

²³ Webové stránky Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Ježka, Školská rada VOŠ - <http://www.kjj.cz/index.php?p=1.1.6.7&c=246> (26.2.2013)

jejího zřizovatele MHMP, potažmo pak hlavního města Prahy, respektive celé České republiky.²⁴

Spolupráce s touto školou v USA nadále pokračuje, ale v současné době je všechno v rukách KJJ neboť musí zavést odborné předměty, které budou ve shodě s výukovým programem Berklee College of Music a budou se vyučovat na základě shodných učebních plánů, které ve většině případech sdílejí i v ostatních odborných i speciálně odborných předmětech. Jedná se o předměty „*Film scoring*“, „*DJing*“ a „*Studiovou praxi*“, na kterou byla nedávno dokončena rekonstrukce a dostavba hudebního studia a kde se tento předmět bude od září 2014 vyučovat včetně současných vyučovacích předmětů „*Notační programy*“ a „*Elektroakustická hudba*“. Pokud se podaří vybavit školu i ve dvou výše jmenovaných předmětech, tak nic nebude bránit tomu, aby sem jezdili studenti z celé Evropy, přijatí ke studiu na Berklee, studovat tyto předměty v rámci High School studies (tři roky – bakalářské studium) a poté budou odjíždět do Bostonu dostudovávat Master Classes studium (dva roky – magisterské studium).

Od vzniku spolupráce Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka s Berklee College of Music, studuje v Bostonu čtveřice studentů – Jiří Nedoma, Michal Šinka, Oliver Lipenský a jediná dáma mezi nimi Kamila Czengeová. Není vyloučeno, že studentů bude do budoucna stále přibývat.²⁵

²⁴ Webové stránky Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Ježka, auditions and interviews - Berklee College of Music - <http://www.kjj.cz/index.php?c=c814> (4.3.2013)

²⁵ Kulišev, Jiří – rozhovor ze dne 7.3.2013

7 Vyučované obory – současný stav

Proměny v obsahu a rozsahu vyučovaných oborů i samotné změny, které představuje zřizování a rušení některých oborů jsou zřejmé také z prezentačních materiálů, které škola publikovala a publikuje. Tyto publikace jsou k dispozici ve školním archivu. V jejich textech se navíc objevují úvahy některých bývalých, dnes známých uměleckých osobností, které školu navštěvovaly. Navíc je v nich poměrně přesně zachyceno současné personální obsazení jednotlivých oddělení.

V současné době nabízí Konzervatoř a Vyšší odborná škola Jaroslava Ježka svým studentům devět oddělení, která jsou rozdělena. Čtyři oddělení spadají pod Konzervatoř (Oddělení skladby a dirigování, Instrumentální oddělení, Klavírní oddělení a Muzikálové oddělení), pod Vyšší odbornou školu spadá Hudba se zaměřením na Jazz a Tvorba textu a scénáře. Společná oddělení pro Konzervatoř a Vyšší odbornou školu jsou Oddělení všeobecně vzdělávacích předmětů, Oddělení hudební teorie a Oddělení obligátního klavíru.

7.1 Oddělení skladby a dirigování

Skladatelské oddělení bylo součástí Konzervatoře již od jejího počátku, a to jako oddělení skladatelsko-dirigentské. Před založením samotné Konzervatoře bylo toto oddělení součástí Lidové konzervatoře. Z tohoto oddělení vzešla řada osobností např. Petr Janda, Karel Zich, Karel Vágner a další. Učily zde i skvělé hudební osobnosti. Za zmínku stojí jména, jako jsou Vadim Petrov, Věroslav Neumann, Milan Jíra, Harry Macourek, Karel Velebný, Karel Fiala a mnozí další.

Současnost zastihuje skladatelské a dirigentské oddělení v této poloze: teoretické a praktické předměty – harmonie, hudební formy, kontrapunkt, hudební nástroje, instrumentace a analýza skladeb, žánrová harmonie, elektroakustická hudba, skladebné techniky 20. století a akustika, jsou skladateli a dirigentovi tím, čím je zvládnutí techniky hry na nástroj pro interpreta. Zároveň s praktickým vedením školitele hlavního oboru jsou základem pro vlastní tvůrčí práci budoucích skladatelů a dirigentů.

Nedílnou součástí skladatelské i dirigentské osobnosti je schopnost dobře hrát na klavír, číst partitury, analyticky slyšet hudbu, orientovat se výborně v dějinách, estetice, psychologii, filozofii a pedagogice. Tomu slouží další obory zařazené do šestiletého

studijního cyklu. Posluchači jsou vždy po zvládnutí obecných principů směřováni k hudbě jazzové nebo populární, a to s ohledem na individuální zaměření.

Vedoucím oddělení je Michal Macourek

Michal Macourek se narodil 27. listopadu 1972 v Praze. Vyrůstal v rodině významného skladatele a dirigenta Harryho Macourka (jeho dědeček), takže hudbu miloval a bral ji jakou běžnou součást života.

Navštěvoval hodiny klavíru na LŠU Voršilská ve třídě profesorky Jany Korbelové. Poté pokračoval ve studiu na Pražské konzervatoři, kde studoval klavír u profesora Emila Leichnera, skladbu u profesora Milana Jíry a na Konzervatoři Jaroslava Ježka studoval dirigování u profesora Karla Fialy. Po absolutoriu všech oborů pokračoval na AMU ve skladatelské třídě profesora Marka Kopelenta a dirigentské třídy profesora Radomila Elišky.

Po smrti svého dědy, během studia na AMU, byl přijat na KJJ jako učitel hry partitur a korepetitor dirigentů. Postupem času začal učit hlavní obory skladbu a dirigování. Na škole působí již 20 let.

Jeho náplní práce jako vedoucího oddělení je komunikace mezi vedením školy a kolegy z oddělení, vyřizování administrativy agendy spojené s chodem oddělení a školy. Nedílnou součástí je organizace koncertů studentů skladby, podněcování kompozičních aktivit například formou soutěží či seminářů.²⁶

O KJJ napsal: „*KJJ je velmi specifická škola, která od dob svého založení nemá v naší republice obdoby. Vývoj probíhá kontinuálně, tedy bez nějakých zásadním způsobem likvidačních zásahů z venku. Skladatelská základna je pevná a máme mezi sebou pouze praktikující hudebníky, kteří jsou schopni své zkušenosti předat dál. Hlavním rozdílem je, že v dobách mých začátků neměla KJJ budovu a učilo se doma nebo v pronajatých prostorech základních škol různě po Praze. Od doby působení ředitele Karla Vraného máme budovu a s tím spojené určité zázemí, i když není ideální. Jako každá organizace, má i naše škola své výkyvy, způsobené vnějšími nebo vnitřními vlivy. Tím má na mysli zásahy ministerstva, magistrátu v podobě administrativního nařízení či vnitřní personální vedení školy. Naštěstí se doposud nestalo, že by tyto výkyvy negativním způsobem ovlivnily výuku, alespoň co se skladby a dirigování týká. To, že se k nám na oddělení hlásí mnohem více studentů, než*

²⁶ Webové stránky Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka, Oddělení skladby a dirigování - <http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=28A>, (22.11.2012)

*můžeme přijmout, trochu vypovídá o kvalitě. Pro nás je potěšením, že stále nacházíme dostatek talentovaných mladých lidí, kteří svůj život chtějí spojit s hudbou.*²⁷

7.2 Oddělení instrumentální

Instrumentální oddělení bylo a je základním a největším oddělením Konzervatoře Jaroslava Ježka. Vyučuje se na tyto nástroje: *dechové* – flétna, klarinet, saxofon, trubka, pozoun, *drnkací* – kytara, basová kytara, *smyčcové* – housle, kontrabas, *bicí*.

Vedle výuky těchto hlavních oborů má každý nástroj hodiny interpretace a improvizace.

Tyto předměty jsou zaměřeny k žánru a vyučují je specialisté z různých oborů. Toto oddělení, jakož i celá škola, se několikrát transformovalo od zájmových kurzů přes Lidovou školu umění až do dnešní podoby státní profesionální umělecké školy.

Smyslem výuky na oddělení je nejen dovést posluchače ve zvolené žánrové oblasti k profesionálnímu výkonu, ale i během studia se snažit o uplatnění posluchačů na veřejnosti a v médiích. Snahou pedagogů je připravit studenty na profesionální dráhu, dbát na jejich celkovou osobnost, vybavit je i pro pedagogickou práci na různých typech škol. Rozvíjet v nich všechny schopnosti, které je dovedou k profesionální dráze na vysoké umělecké úrovni.

Na tomto oddělení vyučovali a vyučují pedagogové, kteří se velmi úspěšně prezentují v mimoškolním uměleckém životě. Jsou to například Vladimír Kloc, Jiří Jirmal, Karel Velebný, Jaromír Vejvoda, J. Havel a další.

Během posledního období instrumentální oddělení rozšířilo svůj tým pedagogů o významné osobnosti jazzového i jazzrockového zaměření.

Tyto osobnosti svými zkušenostmi v oblasti současné žánrové hudby jsou velkým přínosem pro výuku improvizace a interpretace i orchestrální hry.²⁸

Vedoucím oddělení strunných nástrojů je Petr Vlášek

Petr Vlášek se narodil v roce 1969 v Praze. K hudbě ho přivedl jeho tatínek a dědeček, oba byli hráči na saxofon. Na LŠU navštěvoval hodiny klavíru, baskytary a kontrabasu. Jeho další studium překvapivě pokračovalo na SPŠ v Praze 10 a to na obor Technické zateplení budov a po skončení studia se věnoval hře na kytaru na KJJ.

²⁷ Macourek, Michal - rozhovor ze dne 30.1.2013 (e-mailová korespondence) – viz příloha – rozhovor č. 1

²⁸ Webové stránky Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka, Oddělení instrumentální - <http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=279>, (22.11.2012)

Na této škole působí již 17 let a po tragické nehodě basisty Jiřího Štěpánka byl osloven svým profesorem z KJJ panem Vladimírem Horou, aby zde vyučoval hru na kytaru. Vedoucím instrumentálního oddělení – strunné nástroje se stal ve školním roce 2012/2012 a jeho náplň práce je řízení oddělení, vykonávání činnosti spojené s plánováním, organizováním a kontrolou na úrovni oddělení, zodpovídá za odbornou, pedagogickou a uměleckou úroveň vzdělávání, personální zajištění výuky, poskytování metodické pomoci začínajícím učitelům, zpracovává návrhy na uzavření pracovního poměru nebo dohod o vykonávání prací konaných mimo pracovní poměr, navrhuje rozsah přímo pedagogické činnosti učitelů, zpracovává návrhy osobního ohodnocení a odměn učitelů. O KJJ řekl: „*Pro školu bylo velikým plusem to, že získala svoji vlastní budovu (dříve probíhala výuka na různých školách po Praze, jako například v ZŠ na Praze 1). Svou unikátnost má KJJ především v tom, že je ojedinelou školou v zaměření výuky a ve složení učitelského sboru.*“²⁹

Vedoucím oddělení dechových a bicích nástrojů je Mario Mesany³⁰

7.3. Klavírní oddělení

System výuky na klavírním oddělení je zaměřen na profesionální projev ve dvou směrech studia - klasickém a jazzovém. Základem je specializovaný předmět jazzová interpretace a improvizace, vyučovaný renomovanými jazzovými interprety. Nedílnou součástí studia klavírní hry je však také klasická hudba, kde jsou na studenta kladeny stejně přísné požadavky, jako na všech ostatních konzervatořích. Absolventi tím získají maximální středoškolské profesionální vzdělání v obou směrech hudby a mohou si v průběhu studia inklinací k jazzové či klasické hudbě ujasnit své předpoklady k pozdějšímu profesionálnímu uplatnění.

Již během studia činí studenti první kroky na své umělecké dráze. Je jim umožněno účinkovat na interních klavírních seminářích, veřejných klavírních i celoškolských koncertech. Úspěšně se také vyvíjí spolupráce s ostatními konzervatořemi ve formě výměnných koncertů. Nedílnou součástí umělecké přípravy je - podle zaměření studenta - zapojení ve školních souborech - od tria až po big band.

I na tomto oddělení působili významní pedagogové jako například Aleš Bílek, Irina

²⁹ Vlášek, Petr - rozhovor ze dne 14.11.2012

³⁰ Mesany, Mario – neproběhla e-mailová ani osobní komunikace

Kondratěnko, Jan Vrána, Jaroslav Wagner a další.³¹

Vedoucím oddělení je Jaroslav Wagner

Jaroslav Wagner se narodil v roce 1977 v Praze. K hudbě ho přivedla babička z matčiny strany, která byla hudebnice, podporovala jeho vztah k hudbě a zasloužila se o to, aby začal hudbu studovat.

Na LŠU v ulici Majakovského studoval obor klavír a jeho další studium pokračovalo na Konzervatoř Jaroslava Ježka, kde studoval stejný obor.

V okamžiku, kdy úspěšně dokončil studium, dostal nabídku od vedoucího klavírního oddělení Karla Vraného, aby zde vyučoval hru na klavír. To bylo v roce 1996 a od roku 2009 se stal vedoucím klavírního oddělení. Jako vedoucí oddělení má na starosti odborné i organizační věci související s vedeným úsekem.

O KJJ řekl: *„Byl jsem jedním z prvních studentů, kteří začali studovat na škole, když se jí změnil statut a stala se Konzervatoří Jaroslava Ježka. Za tu dobu co jsem zde působil ať už jako student nebo pedagog, prošla škola mnoha změnami. Postupně přecházela od školy pro pracující do střední školy, které má denní studium, zpočátku škola neměla budovu a vyučovalo se v podnájmech různě po Praze a největším a přínosem pro školu bylo získání vlastní budovy. Tato škola je jedinečnou v rámci českého školství, je jedinou konzervatoří, která se globálně orientuje na jazz a populární hudbu a její postavení je mimořádné. Škola má pověst velmi dobrou z hlediska praxe, protože spousta absolventů a pedagogů jsou výkonní umělci a v praxi jsou dobře přijímáni.“³²*

7.4 Muzikálové oddělení

Studijní obor Muzikál je jedním z nejmladších oddělení. Vzniklo v roce 2002. Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Ježka tak vyhověla poptávce a současnému trendu komplexní umělecké osobnosti. Tento obor nahradil pěvecké oddělení.

Obor Muzikál je studijním programem syntetického typu. Studenti se během šesti let věnují studiu zpěvu, herectví a modernímu tanci.

Ve vyšších ročnících v předmětu Muzikálová jevištní praxe studenti připravují muzikálové výstupy, nebo se připravují na představení, ve kterých již vystupují. Nejlepší studenti skládají absolutorium oddělení Muzikál v profesionálních divadlech v hlavních či

³¹ Webové stránky Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka, Klavírní oddělení - <http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=29B>, (22.11.2012)

³² Wagner, Jaroslav - rozhovor ze dne 13.11.2012

vedlejších muzikálových rolích.

Obor Muzikál je v České republice jedinou příležitostí, kam se mohou talentovaní uchazeči o tento obor hlásit již po ukončení základní devítileté školy. Věkově není studium tohoto oboru omezeno. Tento obor je možné studovat i po maturitě a doplnit si odborné vzdělání.

Muzikálovým oddělením prošly úspěšné osobnosti muzikálových produkcí – Radka Fišarová, Tomáš Beroun, Zdenka Trvalcová, Tomáš Savka, Kamila Nývltová, Leona Černá, Markéta Procházková a mnoho dalších.

Výuku zpěvu, tance, herectví zabezpečuje skupina vynikajících pedagogů, kteří mají velké zkušenosti v divadlech činoherních, muzikálových i tanečních.³³

Vedoucí m oddělení je Eduard Klezla³⁴

7.5 Hudba se zaměřením na Jazz

Obor Jazz je tříleté, denní, pomaturitní studium. Oddělení Jazz vzniklo v roce 2003 a je tak zatím nejmladším oddělením, které na škole existuje. Studijní obor Jazz na Vyšší odborné škole Jaroslava Ježka je prvním a dosud jediným uceleným systémem studia jazzu a příbuzných žánrů v České republice.

Předmětem tříletého studia je hra na nástroj nebo zpěv. Tato výuka doplněná studiem základů hry na klavír, probíhá individuálně a je doplněna systémem teoretických předmětů, které se učí kolektivně. K praktickému procvičení dosažených znalostí a dovedností slouží souborová hra.³⁵

Vedoucím oddělení hudba se zaměřením na jazz je Miriam Bajlová

Miriam Bajlová se narodila v Liptovskom Mikuláši na Slovensku. K hudbě ji přivedla její maminka, která vedla hudební složku folklórního souboru „*Ďumbier*“ a k tomu také zpívala a hrála na housle.

V lidové škole umění navštěvovala hodiny zobcové flétny, pěveckého sboru, také nějaký čas hrála na klarinet a soprán saxofon. Její další studium pokračovalo na gymnázium, kde s kamarády založila svoji první jazzovou kapelu. Ve stejném období absolvovala jazzový workshop v Bratislavě, který ji velmi obohatil a utvrdil v tom, že právě jazzovou hudbu

³³ Webové stránky Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka, Muzikálové oddělení - <http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=2AC>, (22.7.2012)

³⁴ Klezla, Eduard – z časové vytiženosti neproběhla e-mailová ani osobní komunikace

³⁵ Webové stránky Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka, Hudba se zaměřením na jazz - <http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=2BD>, (22.11.2012)

chce dělat.

Po ukončení gymnázia studovala VŠ Pedagogickou v Prešově obor HV – PG a po jejím ukončení se odstěhovala do Prahy. Po dvou letech od jejího přestěhování se při Konzervatoři a VOŠ Jaroslava Ježka (dále jen KJJ) otevřela Vyšší odborná škola, která měla dva obory: Jazz a Text a o její otevření se zasloužil kontrabasista a skladatel Jaromír Honzák.

Miriam Bajlová působí na KJJ již 9 let a stala se vedoucí organizačního útvaru VOŠ, který od minulého roku pojal VOŠ text a VOŠ jazz do jednoho organizačního útvaru.

Náplň její práce jako vedoucí oddělení je různorodá. Dělá rozvrhy a řeší, ve kterých třídách se budou jednotlivé předměty vyučovat, vyplňuje osobní listy studentů prvních ročníků, zadává i potřebné úlohy, kterým potom kontroluje a odevzdává svým nadřízeným.

O KJJ napsala: „*KJJ a VOŠ jsou školy na vysoké úrovni. Většina učitelů se profesionálně věnuje hudbě a patří mezi výrazné osobnosti nejen českého jazzu, popu či klasiky. Mnozí z absolventů školy se uchycují i v zahraničí, kde buď pokračují ve studiu, nebo působí jako aktivní muzikanti. O kvalitě této školy hovoří i spolupráce s Berklee College of Music.*“³⁶

7.6 Tvorba textu a scénáře

Obor Tvorba textu a scénáře je tříleté, denní, pomaturitní studium.

Oddělení Tvorby textu a scénáře vzniklo v roce 1983. Prvními vyučujícími zde byli Drahoš Čadek a Marek Stašek. Původním záměrem bylo vychovávat textaře, případně scénáristy pro celou širokou oblast populární hudby a jazzu a pomoci tak kultivovat naši písňovou tvorbu. Výuka na oddělení nebrala zřetel na cenzurní povahu předlistopadového režimu a studentům byl podáván neokleštěný obraz naší kultury, tedy včetně děl zakazovaných nebo samizdatových.

Byla pořádána veřejná vystoupení posluchačů formou text-appealových pořadů. Tyto večery se těšily značnému zájmu zejména mladého publika. Vystoupení se konala nejprve v klubu U bílého koníčka, později v Malostranské besedě.

Po listopadu 1989 se v souvislosti s velikými změnami, kterými prošla celá naše společnost, proměnil i charakter studia na oddělení tvorby textu a scénáře. Nejde již o to suplovat nedostatek informací, ale cílem je formovat osobnosti, které se budou moci tvůrčím způsobem uplatnit v oblasti naší kultury.

³⁶ Bajlová, Miriam - rozhovor ze dne 6.11.2012 (e-mailová korespondence) – viz příloha – rozhovor č. 2

Posluchači oddělení autorsky spolupracují se svými kolegy z ostatních oddělení Konzervatoře Jaroslava Ježka, a to zejména se studenty oddělení skladatelského a oddělení muzikál.

Posluchači textařského oddělení pořádají pravidelně každé třetí pondělí v měsíci text-appelové pořady v Salmovské literární kavárně. Na jaře roku 2003 opět vyšel almanach prezentující autorskou tvorbu studentů VOŠ.³⁷

Vedoucím oddělení je Miriam Bajlová (viz bod 7.5)

7.7 Oddělení všeobecně vzdělávacích předmětů

Všeobecně vzdělávací předměty se první čtyři roky vyučují podle učebních osnov platných pro střední vzdělávání ukončené maturitní zkouškou. V pátém a šestém ročníku se všeobecně vzdělávací a pedagogické předměty vyučují podle učebních osnov schválených pro konzervatoře.

Do tohoto oddělení patří předměty, jež mají za úkol vybavit posluchače takovými teoretickými vědomostmi, které jim umožní uplatnit a rozvinout získané odborné dovednosti v praxi a připravit je pro jejich budoucí povolání.

Cílem je osvojit si profesionální a kultivované vystupování, komunikaci na vysoké úrovni jak v českém, tak i v cizím jazyce. Studenti jsou vzděláváni v soudobé hudbě a umí se orientovat i v kulturních dějinách.³⁸

Vedoucím oddělení je Helena Bartáková

Helena Bartáková se narodila 28. května 1951 v Benešově u Prahy. Jako jediná z pedagogů na této škole se nevěnovala hudbě a vystudovala Pedagogickou fakultu v Hradci Králové obor Ruský jazyk – Pedagogika a dále pokračovala na Cambridge university.

K pedagogické činnosti na KJJ se dostala přes konkurz na vedoucí oddělení všeobecně vzdělávacích předmětů a na škole působí již 10 let. Dříve pracovala v ČS, a.s. a GE jako tréninkový manažer.

Jako vedoucí oddělení je zodpovědná za metodickou a didaktickou podporu, personální obsazení a řízení běžných záležitostí, organizaci a přípravu maturit a absolventských zkoušek.

³⁷ Webové stránky Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka, Tvorba textu a scénáře - <http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=2CE>, (22.11.2012)

³⁸ Webové stránky Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka, Oddělení všeobecně vzdělávacích předmětů - <http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=2E10>, (22.11.2012)

O KJJ napsala: „*Od mého působení na škole se hodně zlepšilo jak materiálně, tak profesionálně, zvláště v mém oddělení pracuje velmi kvalitní tým perspektivních lidí. Pracuji s vyhraněnými osobnostmi, které jsou velmi dedikovaní své profesi, jsou to silné osobnosti, kterým je od 15 ti let do 40 ti let. Vyžaduje to trpělivost, velkorysost, důslednost a je úžasné s nimi pracovat.*“³⁹

7.8 Oddělení hudební teorie

Dobrá teoretická vybavenost patří k samozřejmostem každého profesionálního hudebníka. Konzervatoř Jaroslava Ježka poskytuje svým studentům nejen vzdělání v klasických oborech hudební teorie, ale v každém z předmětů je akcentováno i její zaměření tj. jazz a populární hudba. Vyučují se zde i předměty (dějiny jazzu a populární hudby, žánrová harmonie ad.), které jsou už samy o sobě speciálně zaměřeny. Zvládnutím celého objemu učiva se studentovi dostane jak komplexního přehledu o hudební historii, tak i orientace v nejnovějších trendech současné hudební kultury.⁴⁰

Vedoucím oddělení je Pavel Bělík

Pavel Bělík se narodil v roce 1975 v Praze. Nikdo z rodiny nebyl profesionální hudebník, jeho maminka hrála na piano, ale pouze amatérsky. Přesto když začal navštěvovat hudební školu, tak ho hudba nadchla a začala ho bavit. Jeho další studium pokračovalo na gymnáziu a po úspěšném složení maturitní zkoušky začal studovat obor skladba a dirigování na KJJ, kterou dokončil v roce 1998 a získal nabídku, aby na škole zůstal a stal se vedoucím orchestru, kde si ho všimla vedoucí obligátního klavíru a nabídla mu místo učitele klavíru. Rok poté ho oslavil vedoucí teoretického oddělení profesor Jelínek, aby učil hudební teorii. I přesto, že už působil jako pedagog na KJJ pokračoval dále ve studiu. Nejdříve na Karlově univerzitě studoval sbormistrovství chrámové hudby a poté magisterské studium na Katedře hudební kultury v Plzni obor sbormistrovství a hudební výchova. Jeho náplní jako vedoucího oddělení je koordinovat lidi, vize oddělení a spousta dalších věcí, které se zabývají daným oddělením.

O KJJ řekl: „*KJJ je jedinečnou školou svého druhu v republice, co se týká středoškolského vzdělání, zájem o studium je zde pořád vysoký a škola se stále vyvíjí. Velikým plusem bylo*

³⁹ Bartáková, Helena - rozhovor ze dne 4.2.2013 (e-mailová korespondence) – viz příloha – rozhovor č. 3

⁴⁰ Webové stránky Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka, Oddělení hudební teorie - <http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=2F11>, (22.11.2012)

*získání vlastní budovy, a tak jsou všichni pohromadě pod jednou střechou, tak to předtím vůbec nebylo.*⁴¹

7.9 Oddělení obligátního klavíru

Tento předmět je zaměřen především na jazz a oblast hudby jazzem ovlivněné. Souběžně se však věnuje i hudbě klasické a zvláště pak využívá propracovaných postupů klasické výuky klavírní hry k získání technické dokonalosti i zvládnutí bohatých výrazových prostředků.

Hlavním cílem studia tohoto předmětu je jednak doplňovat výuku hlavních oborů a teoretických předmětů, jednak vybavit studenta znalostmi a dovednostmi, které mu umožní pohotově interpretovat skladby přiměřené technické obtížnosti jak z klasického notového zápisu, tak z akordových značek, zvláště s ohledem na případnou budoucí pedagogickou činnost.

Vzhledem k velkým rozdílům v technické zdatnosti a celkové připravenosti (od úplných začátečníků v klavírní hře až po absolventy klavírního oddělení konzervatoře), v žánrovém zaměření, teoretických znalostech, hudebním nadání i celkové vyspělosti studentů je na oddělení obligátního klavíru v největší míře uplatňován zcela individuální přístup k žákům. Společné učební osnovy všech oddělení jsou sestaveny tak, že studijní materiál je seřazen podle obtížnosti do stupňů, takže každý student začíná příslušným stupněm obtížnosti podle své pokročilosti v klavírní hře.⁴²

Vedoucím oddělení je Marcela Macarová

Marcela Macarová se narodila v roce 1969 v malém městě kousek od Tábora v Jižních Čechách. Už od malička byla vedena k hudbě. Její dědeček byl řídící učitel a tatínek chodil zpívat do sboru.

Na lidové škole umění navštěvovala obor klavír, který pak také studovala na KJJ. Její další studium pokračovalo na gymnáziu a po úspěšném dokončení studovala Pedagogickou fakultu Karlovy Univerzity obor Ruský jazyk – Hudební výchova. Po ukončení studia na pedagogické fakultě byla oslovena jednou ze zástupkyň oddělení obligátního klavíru, zda by zde nechtěla vyučovat. Na škole působí již 21. rokem a před čtyřmi roky se stala vedoucí oddělení obligátního klavíru.

⁴¹ Bělík, Pavel - rozhovor ze dne 14.11.2012

⁴² Webové stránky Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka, Oddělení obligátního klavíru - <http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=303>, (22.11.2012)

Jako vedoucí má na starosti chod celého oddělení, rozděluje úvazky učitelů, před začátkem každého školního roku přiděluje žáky k jednotlivým učitelům podle jejich schopností, organizuje rozvrhy, dochází na schůze s vedením a klasifikační porady a dělá různé administrativní práce v rámci chodu oddělení.

O KJJ řekla: „*Pro tuto školu nastala velká změna, když v roce 1998 získala vlastní budovu, dříve probíhala výuka odpoledne na různých Základních školách po Praze. Touto změnou dostala škola i poněkud přísnější řád. KJJ je výjimečná škola, která se velmi rychle dostala do podvědomí lidí a prošla zde řada dobrých muzikantů. V současné době by škola potřebovala nějakého tahouna, který by školu více povznesl. Za posledních pár let vznikla vysoká konkurence, když se pod JAMU v Brně a AMU v Praze otevřela jazzová oddělení.*“⁴³

7.10 Souborová hra

Souborová hra není ani tak oddělením jako spíše studijním předmětem, který je povinný pro všechny posluchače 3. – 6. ročníků instrumentálního a klavírního oddělení.

Smyslem a cílem výuky souborové hry je naučit studenty v praxi uplatnit a ověřit si všechny teoretické poznatky získané během studia a seznamovat se s novými zkušenostmi vyplývajícími z kolektivní hry: laděním a hrou v sekcích, dynamikou, souhrou, frázováním, specifikou doprovodů v rytmické skupině, praktickou improvizací v "živém" orchestru, naslouchání spoluhráčům atd.

Materiály čerpají vyučující ze zdrojů archivu KJJ, kde jsou originální aranžmá špičkových big bandů, notové a zvukové materiály systému "Aebersold" apod. Jednotliví profesori sami upravují české a světové "standarty", repertoár doplňují i posluchači skladatelského oddělení a v neposlední řadě sami studenti - členové souborů.

Tento předmět je rozdělen na: hru ve velkém orchestru, hru v menších skupinách, hru v komorních souborech. Menší soubory se zabývají tzv. „žánrovou“ hudbou, to je: tradičním jazzem, swingovou hudbou, moderním jazzem, jazzrockem, „fusion music“ a dalšími druhy alternativní hudby.

Komorní soubory se naopak věnují hře tzv. "vážné hudby".⁴⁴

Nejvýznamnějším souborem je Big Band VOŠ KJJ pod vedením Milana Svobody.

⁴³ Macarová, Marcela - rozhovor ze dne 7.3.2013

⁴⁴ Webové stránky Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka, Souborová hra - <http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=325>, (22.11.2012)

Moderní jazzový big band sestavený ze studentů jazzové katedry Vyšší odborné školy při Konzervatoři Jaroslava Ježka začal působit v roce 2005 pod vedením profesora Milana Svobody. Specializuje se na původní repertoár, ve kterém převažují kompozice Milana Svobody a členů orchestru. V roce 2006 s velkým úspěchem vystoupil na mezinárodním festivalu big bandů v Litvínově a na slavnostním koncertě u příležitosti 100. výročí narození Jaroslava Ježka - Jazz na Hradě a v divadle ABC v Praze. V roce 2007 se zúčastnil celosvětové soutěže studentských orchestrů v Monterey v Kalifornii (USA) - Next Generation Festival, kde se dostal do finále jako jediný neamerický orchestr mezi 6 nejlepšími. Na festivalu v Monterey v USA vystoupil s velkým úspěchem jako „*special guest*“ v roce 2008. Na podzim téhož roku zahrál na Slánských jazzových dnech. V roce 2009 hrál na festivalech v Černošicích, Litvínově, Hořicích, Jablonci a velmi úspěšné bylo jeho vstoupení na festivalu Jazz Goest To Town v Hradci Králové, kde doprovázel italského saxofonistu a skladatele Gianluigi Trovesiho v jeho kompozičně náročném projektu „*Dedalo*“. Na podzim roku 2010 absolvoval orchestr úspěšné turné v Asii, jeden velký koncert v hlavním městě Taiwanu v Taipei a dva koncerty ve Vietnamu v Hanoji v rámci oslav 1000 let města Hanoje. V roce 2010 také odvysílala Česká televize v pořadu Terra musica dokumentární film o jeho činnosti. V červnu 2012 koncertoval na festivalu big bandů v Slovinsku v Marezige a v Itálii.

V Praze orchestr pravidelně vystupuje v jazzovém klubu Jazz Republic. Big Band VOŠ KJJ hraje ve 14-ti členném složení: 4 saxofony, 3 trubky, 2 trombony a rytmika.⁴⁵

⁴⁵ Webové stránky Milan Svoboda, Big Band VOŠ KJJ - <http://www.milansvoboda.com/BBVOSKJJ.html> (22.2.2013)

8 Významné osobnosti, které učily nebo učí na KJJ

8.1. Karel Růžička

Karel Růžička je český legendární klavírista, jazzový hudebník, hudební skladatel a pedagog. Narodil se 2. června 1940 v Praze. Na pražské konzervatoři vystudoval bicí nástroje a klavír a po absolutoriu v roce 1960 začal spolupracovat s průkopnickým souborem Studio 5 Lud'ka Hulana.

V polovině šedesátých let byl angažován Karlem Krautgartnerem do Jazzového orchestru československého rozhlasu, kde měl možnost jako skladatel a aranžér i spoluvytvářet jeho repertoár.

Mezi lety 1970 – 1980 působil v souborech *Jazz Celula* Laca Decziho a *SHQ Karla Velebného*. Nahrával a koncertoval se slavnými sólisty jazzové hudby, jako jsou například Rudolf Dašek, Tony Scott, George Mraz, Jiří Stivín, Rudolf Rokl, Jean Luc Ponty, Carmell Jones, Andrew Cyrille, Jean Toots Thielemans, Tomasz Szukalski, s orchestry Gustava Bromy, Pražským bigbandem Milana Svobody, Finnish Radio Bigband – Yle, bigbandem Dánského rozhlasu a jako dirigent s jazzovým orchestrem Evropské rozhlasové unie EBU. Mezi jeho úspěchy patřilo vítězství se skladbou Echoes (ozvěny) na mezinárodní soutěži Concours International de Composition de Themes de Jazz Monte Carlo, kde později působil jako člen poroty a pedagog na tamní hudební akademii. Mnohá ocenění získal i v České republice, například Cena ministra kultury za skladbu 17. Listopad, od české jazzové společnosti za album roku - *CD Going Home* v roce 1993, za Jazzovou mši v roce 1994, dále českou Gramy v roce 1993 a v roce 2000 cenu Gustava Bromy od Českého rozhlasu.

Jako skladatel se souběžně s jazzovými tématy zabývá i komponováním větších celků a to jak hudby komorní, tak i skladeb symfonických a vokálních. Jeho skladby *Celebration Jazz Mass*, *Te Deum* a *Magnificat* byly s velkým úspěchem uvedeny na festivalech Pražské jaro, Evropských kulturních týdnech v německém Pasově a na koncertech ve Spojených státech Amerických.

V současné době je ředitelem každoroční Jazzové dílny Karla Velebného ve Frýdlantu a kromě koncertních aktivit a komponování se věnuje pedagogické činnosti na skladatelském oddělení Konzervatoře Jaroslava Ježka v Praze.⁴⁶

⁴⁶ Webové stránky Karel Růžička - <http://www.karelruzicka.com/karelruzicka/indexCZ.htm> (18.2.2013)

O KJJ napsal: „*V době, kdy jsem zde začínal učit, nejen, že neměla dnešní KJJ svou střechu nad hlavou, ale také fungovala na zcela jiné bázi, pod jiným názvem a já sám jsem byl daleko víc aktivním hudebníkem a skladatelem, než učitelem. Dnes jsou tyto mé činnosti zcela rovnocenné a v učení vidím nedílnou součást své práce. Mám opravdu radost, že mohu sledovat, jak se studenti před očima mění a vyvíjejí se z nich dospělí a zodpovědní hudebníci.*

Poznal jsem také, že učení není jen nějaký pasivně přijímaný proud informací směrem od učitele ke studentovi, ale že je to spolupráce, ze které mají nakonec užitek obě strany. Je spousta věcí, které jsem si uvědomil právě díky tomu, že učím a vůbec jsem ve styku s mladými lidmi, a jsem za to vděčný.

Naše škola je zaměřena převážně na jazz a příbuzné žánry a v tom také spatřuji její smysl, i když studium klasiky je též důležitou složkou výuky. Často vidím, jak se stírají mnohdy uměle vytvořené hranice mezi žánry. Není výjimkou, že skladatel, který u nás začal studovat „veselou“ hudbu, pokračuje po absolutoriu hudbou „vážnou“ na vysoké škole. A mám mezi svými žáky i příklad opačný. Proto si myslím, že je dobré studentovi dopřát během studia kromě rad a vedení i dostatek volného tvůrčího prostoru, aby si jeho talent našel svůj vlastní jazyk a cestu vedoucí k cíli. A tím je dobrá hudba, ať už jsou vyjadřovací prostředky jakékoliv. V otevřenosti k mezižánrovým vlivům je Konzervatoř Jaroslava Ježka, myslím, specifická a nabízí v tomto směru mnoho možností. V tom také vidím její originalitu a budoucnost.“⁴⁷

8.2 Milan Svoboda

Milan Svoboda patří mezi přední osobnosti české hudební scény. Jako jazzový pianista a bandleader si získal mezinárodní renomé. Je tvůrčí záběr, jako skladatele a dirigenta, je velmi široký, od moderního jazzu přes muzikál, filmovou a scénickou hudbu až k soudobé hudbě vážné.

Narodil se 10. prosince roku 1951 v Praze. Je absolventem varhanního oddělení ve třídě profesora Jiřího Ropka na Konzervatoři v Praze, studoval muzikologii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, kompozici na pražské AMU a jako stipendista působil v USA na Berklee College of Music v Bostonu.

V roce 1974 založil svůj první jazzový orchestr Pražský big band, který se významně zapsal do historie nejenom českého, ale i evropského jazzu. Jako dirigent stál později v

⁴⁷ Konzervatoř a Vyšší odborná škola Jaroslava Ježka v Praze 1991 – 2001, Praha 2001, s. 21

čele Česko/Polského big bandu sestaveného ze špičkových sólistů zvučných jmen obou zemí. V 90. letech vedl kreativní jazzový orchestr Kontraband. V současné době opět diriguje obnovený Pražský big band v plném obsazení a pravidelně vystupuje s vlastním Kvartetem. Se svými big bandy i v komornějších sestavách s kvartetem, v duu nebo jako sólista účinkoval téměř v celé Evropě i v zámoří, zúčastnil se mnoha jazzových festivalů a nahrál 28 gramofonových alb pod svým jménem. Spolupracoval s řadou významných jazzových osobností, jako jsou například: James Moody, Maria Schneider, Jerry Bergonzi, Tony Lakatos, Aaron Scott, Phil Wilson, Sonny Constanzo, Victor Mendoza, Ed Partyka, Sigi Finkel, Jiří Stivín a mnoha dalších.

Jako skladatel působí také v oblasti divadla, filmu a televize. Je autorem původního muzikálu „*Pěna dní*“ a celovečerního baletu „*Mauglí*“ pro Národní divadlo v Praze. Napsal hudbu k 70-ti divadelním hrám, k deseti celovečerním filmům a televizním inscenacím.

Jako dirigent a autor hudebního nastudování se podílel na velkých muzikálových projektech *Pěna dní*, *Jesus Christ Supersta*, *Evita*, *Bídníci*. V současné době také komponuje hudbu komorní a orchestrální určenou pro klasická tělesa, např. „*Concerto grosso*“, „*Svita z baletu Mauglí*“, „*Ve znamení střelce*“, „*Když přichází soumrak*“, „*Posel dobrých zpráv*“. Často spolupracuje s předními interprety z oblasti vážné hudby. Koncertoval a nahrával s orchestrem Virtuosi di Praga, houslistou Pavlem Šporclem, několikrát dirigoval Severočeskou filharmonii, Moravskou filharmonii Olomouc, jako sólista vystupoval s Talichovým komorním orchestrem, Pražskou komorní filharmonií a dalšími orchestry. Jako hostující dirigent a skladatel je zván ke spolupráci se zahraničními jazzovými orchestry (KRO Hilversum Orchestra, Big Band Twins Dortmund,..) nebo k vedení big bandových a orchestrálních workshopů. Roku 2006 se stal dirigentem a uměleckým vedoucím nového tělesa Rudolfinum jazz orchestra sestaveného z členů České filharmonie a předních jazzových sólistů.

Milan Svoboda již několik let působí na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze jako profesor skladby a jazzové harmonie a vede zde velmi úspěšný studentský jazzový orchestr Big Band VOŠ KJJ (Prague Conservatory Jazz Orchestra) – viz bod 7.10⁴⁸

O KJJ napsal: „*Na škole učím asi 12 let kompozici a teorii a vedu big band. Během mého působení jsme s orchestrem Big Band VOŠ KJJ účinkovali úspěšně v Americe v Monterey jako finalisté celosvětové soutěže studentských univerzitních big bandu jako jedini*

⁴⁸ Kouřil, Vladimír, *Divná hudba do nekalých: opojný život jazzové periferie krajiny podřipské*. Praha: Volvox Globator, 2006. s. 99 - 118, ISBN 80-7207-594-2.

z Evropy, což pokládám za nevídaný úspěch. Hráli jsme také na festivalech v Německu, Itálii, Slovinsku a také absolvovali turné v Asii (Taiwan a Vietnam). Smysluplné a přínosné je mé působení na VOŠ JAZZ, kde učím jazzovou harmonii. Moji absolventi se výraznou měrou etablovali v profesionální jazzové scéně a vytvořili nevídanou kvalitní novou vlnu významných jazzových umělců. KJJ je svým způsobem jedinečná škola a můj názor na ni je celkem pozitivní. Myslím si, že ale celá řada věcí, co se týče organizace, vedení a náplně činnosti a obsahu vyučovací látky by se měla dělat jinak.“⁴⁹

8.3 Milan Tesař

Milan Tesař se narodil v roce 1938 v Praze. Jeho otec byl emigrant a živnostník a proto když se pan Tesař rozhodoval kam jít na školu, byla pro něj konzervatoř jedinou volbou, protože zde se až tolik nehledělo na to, z jaké rodiny pocházel. Jako malý hrál na klavír a kytaru a na pražské konzervatoři tak nastoupil do kytarové třídy v roce 1958. Po ukončení studia v roce 1964 začal učit na lidové konzervatoři v Praze, současně také učil tři roky na státní, ale mezi těmito dvěma školami si musel zvolit pouze jednu, protože se práce nedala skloubit. Zvolil si tedy lidovou konzervatoř, protože zde byla volnější pracovní doba. Po roce 1968 dostal nabídku do Itálie, kde působil tři roky s tím, že dojížděl zpět do České republiky. V Itálii měl řadu koncertů a také tam vyučoval na několika seminářích. Byla to pro něj velká zkušenost.

Již v době, kdy studoval na konzervatoři, bylo málo kytarového materiálu oproti klavíru, houslím a jiným nástrojům, a tak začal nejdřív psát konstruktivní věci, etudy, skladbičky, a tak ho to chytlo, že napsal i několik písní, které interpretovali např. Waldemar Matuška, Karel Černoch, Václav Neckář, Wabi Daněk, Lenka Filipová a další. Napsal pět závažnějších skladeb, které by mu Supraphon vydal až za pět let a tak se obrátil na Vladimíra Mikulku, který působil v Paříži a ten skladby předložil H. Lemoynovi, který skladby vydal. Vyšly např. v Japonsku, Anglii atd.

Jeho skladby jsou na nosičích v USA – Hilary Field – Balladstories, Německu – Miroslav Matoušek a Milan Zelenka, Anglie – Eastwood a Kilvington, Itálie – Varese trio, Španělsko – Henriquez, Belgie – F. Holvoet, Holandsko – Bartlema.

Milan Tesař vyučuje na Konzervatoři Jaroslava Ježka prstovou techniku na kytaru – latinu, jazz a jiné, dělá aranžmá – některé věci upravuje pro kytaru z orchestrálních partů nebo piana.⁵⁰

⁴⁹ Svoboda, Milan - rozhovor ze dne 28.2.2013 (e-mailová korespondence) – viz příloha – rozhovor č. 4

⁵⁰ Webové stránky Milan Tesař - <http://www.milantesar.cz/ziivot.htm> (19.2.2013)

O KJJ řekl: „Škola je jedinečná, myslím, že i v Evropě, moji dva žáci Michal Šinka a Kamila Czengeová se dostali na Berklee College of Music, což je velký úspěch. Přes všechny drobnosti, které jsou teď ve školství, jde stále dopředu. Má zde prostor jak klasika, tak jazz, rock, pop. V tomhle vidím význam té školy, že je nezaměnitelná ve světě. Jsem zde spokojený a těším se do školy, což je podmíněno výsledky a kvalitou žáků, bez toho by to byla nuda a toho kantora by to nemohlo bavit.“⁵¹

⁵¹ Tesař, Milan - rozhovor ze dne 15.1.2013

9 Významné osobnosti, které studovaly nebo studují na KJJ

9.1 Markéta Procházková

Markéta Procházková se narodila 25. února 1987 v Jihlavě. Nikdo v její rodině se hudbě příliš nevěnoval, výjimkou byl jen její tatínek, který zamlada zpíval a hrál divadlo, ale věnoval se tomu spíše jako koníčku.

Markéta se od 3. třídy učila na klavír, nejdříve soukromě a poté v LŠU. Na zpěv začala chodit až od 17 let v Praze. Do té doby se věnovala sportu, tanci, kamarádům a krátkodobým koníčkům.

Po základní škole šla na 4 - leté všeobecné Gymnázium v Jihlavě, kde se ve třetím ročníku rozhodla, že chce zpívat, tančit a hrát, a tak se po úspěšně maturitní zkoušce přihlásila na konzervatoř. Rozhodovala se mezi státní konzervatoří Na Rejdišti a Konzervatoří a VOŠ Jaroslava Ježka. Na dni otevřených dveří se jí více zalíbila druhá zmiňovaná škola, který nabízela rozsáhlejší obor muzikál – zpěv, tanec a herectví. Zaujaly ji také krásné třídy a taneční sály.

Konzervatoř navštěvovala spousta známých osobností, přímo do třídy s ní chodil Tomáš Savka a Leona Černá – oba byli známí svou účastí v „*Superstar*“, ze které už v tu dobu byl známý i pan Eduard Klezla. Na chodbách potkávala i známější osobnosti. Na zpěv soukromě docházeli herci a zpěváci jako Dan Bárta a Monika Absolonová. Konzervatoř studovala i úžasná muzikálová a šansonová zpěvačka Radka Fišarová, která se stala Markétinou kamarádkou.

Díky svému studiu na Konzervatoři a VOŠ Jaroslava Ježka se Markéta Procházková od konce druhého ročníku dostala do praxe a přes pět let hraje v muzikálech, jako jsou například *Tři Mušketýři* – role Constance, *Kat Mydlář* – role Bětuška, *Quasimodo* – hl. role Esmeralda, *Pomáda* – role Rizzo, *Klíč králů* – role Efine. Zahrála si i pár epizodních rolí v českém seriálu *Ulice*. V roce 2008 byla členkou taneční skupiny „*JAD Company*“ pod vedením známého tanečníka Yemiho. O dva roky později se díky Mirjam Landa zúčastnila mezinárodního uměleckého festivalu *Fringe* ve skotském Edingburhu s představeními: *Touha* (Desire) v anglickém znění, kde hrála hlavní roli Karin a s muzikálem *Bílý dalmatin* (The White dalmation) v roli Bětušky/Karkulky. V minulém roce nazpívala ústřední píseň k animované pohádce *Zvonilka: Tajemství Křídel*.

O KJJ napsala: „*Měla jsem štěstí a od konce druhého ročníku jsem se dostala do praxe a musím zařukat, přes 5 let hraji v muzikálech a sen se stal i mým povoláním. Jsem ráda, že*

*jsem na KJJ 6 let studovala. Potkala jsem spoustu spřízněných duší i mezi profesor(k)ama a toho si moc vážím a pěstuji si ty vztahy i teď, když už nejsem studentkou KJJ.*⁵²

9.2 Radka Fišarová

Radka Fišarová se narodila 19. prosince 1977 v Praze. Od útlého dětství byla vedena k hudbě, zejména ke zpěvu. V pěti letech začínala zpívat ve sboru Bambini di Praga a během základní školy navštěvovala lekce sólového zpěvu a hry na kytaru na LŠU. V šesti letech začala zpívat v rodinné folkové skupině „Fišle“ a ve dvanácti letech založila vlastní „Auris“, která se věnovala folku a country muzice, se kterou vydala své první CD s názvem „Město“. Tato skupina během sedmi let působení získala řadu ocenění, vyhrála dvanáct celostátních soutěží a několik desítek festivalů, ale bohužel se i po těchto všech úspěších rozpadla.

S Radčiným hudebním nadáním není divu, že se rozhodla pro studium na Konzervatoři a VOŠ Jaroslava Ježka v oboru zpěv a později také muzikálové herectví. Její první muzikálová role přišla v roce 1996, kdy si zahrála role Crissy a Leaty v muzikálu „Hair“. O rok později byla vybrána režisérem Petrem Novotným na titulní roli Evy Peronové do světově proslulého muzikálu „Evita“ a stala se tak nejmladší představitelkou této role ve světové historii.

Poté přišly další role jako například hlavní role v muzikálu „Kleopatra“, role Káči v muzikálu „Divotvorný hrnec“, hlavní role baletního muzikálu „Edith – vrabčák z předměstí“, role Alžběty v muzikálu „Rebelové“ a spousty dalších.

Radka Fišarová je nejen muzikálová, ale také i šansonová zpěvačka. Na začátku prosince vystupovala společně s Tomášem Savkou ve Velké Synagoze v Plzni.⁵³

O KJJ napsala: „*Ohlédnutí za obdobím studia na Konzervatoři Jaroslava Ježka je současně ohlédnutím za rozhodujícím mezníkem v mém uměleckém životě.*

Když jsem podávala žádost o přijetí ke studiu, bylo mi jasné, že chci studovat právě v této škole. Měla jsem určitou amatérskou praxi absolvováním více než 450 koncertů se svou skupinou Auris, ale teprve na konzervatoři jsem objevila zcela nové pohledy na hudbu v celé její barevnosti. Od zahájení studia jsem měla obrovské štěstí na profesory v jednotlivých předmětech. Nejdůležitější osobou při studiu byla pro mě moje učitelka zpěvu paní profesorka Alena Pařízková, která mě naučila nejen technice zpěvu, ale také

⁵² Procházková, Markéta - rozhovor ze dne 28.11.2012 (e-mailová korespondence) – viz příloha – rozhovor č. 5

⁵³ Webové stránky Radka Fišarová - <http://www.radkafisarova.cz/zivotopis.html> (25.1.2013)

vnímat hudbu jako celek. To vyvolalo můj zájem o harmonii, kterou výborně vyučoval pan profesor Lauda a také o hudební dějiny pana profesora Bednáře. Další z profesorů, který měl vliv na moji budoucí profesionální dráhu, byl pan profesor Hanzlík, který mě uvedl do světa muzikálů.

Když se ohlédnu za svou dosavadní hudební cestou, nezbývá mi než konstatovat, že na každém z mých úspěchů má svůj významný podíl Konzervatoř Jaroslava Ježka. Vážím si, že je dodnes mezi mnou a KJJ pomyslné pojítko, a to v osobě mého vynikajícího profesora Eduarda Klezly, který mě přivedl k modernímu chápání interpretace.“⁵⁴

9.3 Tomáš Savka

Tomáš Savka se narodil 5. září 1983 v Karlových Varech, ale do svých 18 let žil v Horním Slavkově, kde chodil do základní školy a od předškolního věku navštěvoval uměleckou školu, kde se učil hrát na housle u ředitele LŠU, pana Rybáře. Dále navštěvoval uměleckou školu v Toužimi u ředitele tamější LŠU pana Ullmann a k houslím mu přibyl i klavír.

Po ukončení základní školy nastoupil na Gymnázium do Sokolova, které zakončil v roce 2004 úspěšnou maturitní zkouškou. Při jednoletém studiu v Německu na hudebním Max – Reger – Gymnasiu v Ambergu, začal chodit na sólový zpěv do sboru a v tamním orchestru se uplatnil jako houslista.

Tomáš Savka je především známý svým působením v první řadě pěvecké soutěže Česko hledá Superstar, ve které se umístil na čtvrtém místě. Díky „*Superstar*“ se mu otevřela cesta k jeho vytouženému cíli. V roce 2004 úspěšně složil talentové zkoušky na Konzervatoř Jaroslava Ježka obor muzikál, kterou dokončil v roce 2011 absolutoriem. Již během studií měl možnost pracovat v televizních a rozhlasových pořadech, v divadlech a na pódiiích v Praze i po celé České republice. Působil také v řadě muzikálu, jako jsou například *Miss Saigon*, *Bídníci*, *Tři Mušketýři*, *Dracula*, *Quasimodo*, *Robin Hood*, *Pomáda* a další. Vydal dvě CD – *Neslibuju modrý z nebe* a *Já si tě stejně najdu*. V roce 2010 vystupoval v ruském Petrohradu a slovenských Košicích s KJJ. Vystupuje také s big bandy – Big band Felixe Slováčka, Orchester Karla Vlacha, Charlie band a další. Za zmínku stojí také mezinárodní krasobruslařská show *Nebeské hrany* v Tesla aréně v Praze, kde působil jako hudební doprovod krasobruslařských hvězd – Jevgenije Pluščenka a Tomáše Vernera s Charlie bandem.⁵⁵

⁵⁴ Konzervatoř a Vyšší odborná škola Jaroslava Ježka v Praze 1991 – 2001, Praha 2001, s. 26-27

⁵⁵ Webové stránky Tomáš Savka -

http://www.tomassavka.com/index.php?option=com_content&view=article&id=51&Itemid=28 (25.1.2013)

9.4 Marek Ztracený

Marek Ztracený, vlastním jménem Miroslav Slodičák, je český zpěvák, který pochází ze Železné rudy na Klatovsku. Narodil se 28. května 1985.

Narodil se do rodiny, kde hudba měla svoje místo. Jeho otec byl rocker s kytarou a maminka v mládí studovala hru na flétnu. Nikdo se však hudbou neživil. K hudbě byl veden na základě svojí touhy. Hlavní zlom u něj přišel po shlédnutí koncertu Queen Live at Wembley. Od té doby už nechtěl dělat nic jiného než hrát na piano a skládat.

Na LŠU studoval hru na piano, později vyhrál několik soutěží a v patnácti letech byl přijat na konzervatoř do Plzně obor klavír. Nejvíce ze všeho ale toužil skládat, a proto od třinácti let jezdil na hodinu k panu profesorovi Antonínu Bílému a nastoupil po základní škole na Konzervatoř Jaroslava Ježka obor skladba. Tuto školu si vybral, protože Nabízela možnost skládat populární a moderní hudbu a velice mě bavila práce s Antonínem Bílým.

Vlastní tvorbu vypiloval během amatérského hraní. V showbusinessu se začal výrazněji prosazovat až na jaře 2008, kdy jeho první singl „Ztrácíš“ do svého playlistu nasadila Evropa 2. Z neznámého singlu se rázem stal hit. V současnosti ho můžete slyšet i na dalších českých rádiích a také na hudební televizi Óčko. Se svou první známou písní vyhrál Marek Ztracený koncem května i polský mezinárodní hudební festival PBS Bank Carpatia festival Rzeszow v kategoriích zpěv a nejlepší píseň v konkurenci stovky účinkujících z celé Evropy.

O KJJ napsal: „*Když jsem nastoupil v roce 2000, tak KJJ byl ráj, kde vám řekli a naučili, co vás zajímalo a co vám nešlo nebo vás nebavilo tak do toho vás tolik nenutili. Byla tam skvělá parta lidí a byla to nejhezčí čas mého mladého života. Později se z KJJ stával gymp plný povinností a trestů atd atd.*“⁵⁶

⁵⁶Ztracený, Marek - rozhovor dne 4.3.2013 (e-mailová korespondence) – viz příloha – rozhovor č. 6

10 Závěr

Na zpracování mé bakalářské bylo nejtěžší přiblížit historii Konzervatoře a Vyšší odborné školy, neboť škola neměla k dispozici téměř žádné materiály, kromě brožurek, které vycházely ke slavnostním účelům. Vše je tak uchováno jen ve vzpomínkách pedagogů a bývalých žáků této instituce.

Již v počátcích existence školy, která vznikla v roce 1958 jako osvětové zařízení a nesla název Lidová konzervatoř, se dařilo získávat pro pedagogickou práci množství vynikajících osobností, které vtiskly škole její specifický charakter. Od skromných začátků se škola během let vyprofilovala do útvaru, který zahrnoval všechny oblasti zábavního umění. Na základech špičkové práce zakladatelů školy staví škola dodnes.

Prvními žáky byli vedoucí souborů, skladatelé a aranžéři, ale postupně studentů přibývalo. Na úplném začátku bylo studentů kolem šedesáti a po zřízení mnoha dalších oborů se počet žáků ustálil na čtyřech stech. Po vyhodnocení počátečních zkušeností dospěl systém do výuky k ucelenému čtyřletému studiu hlavního oboru, který zahrnoval i příslušný soubor teoretických předmětů. V této podobě pak byla prosperující instituce v roce 1968 začleněna do soustavy lidových škol umění pod názvem Lidová škola umění – kurzy pro pracující – specializované účelové studium. Se zkratkou LŠU – KPP – SÚS pak škola prožila převážnou část své existence – od roku 1968 do roku 1989, kdy bylo rozhodnuto o statutu střední školy.

Konzervatoři se škola proto stala až v roce 1990, v roce 1991 na ní začali studovat první žáci. Díky souhlasu dědiců Jaroslava Ježka může nést škola v názvu jméno jednoho ze zakladatelů české populární hudby. V roce 1998 se podařilo po mnohaletém úsilí získat pro školu samostatnou budovu v Praze 4, Roškotově 4/1692, která prošla náročnou rekonstrukcí a ve které má nyní škola k dispozici jak učebny, tak taneční sály a pro mimopražské studenty i vlastní internát.

V současnosti má škola kapacitu až 350 studentů, kteří v šestiletém studiu navštěvují obory skladba, dirigování a aranžování, hru na nástroje spojenou s výukou jazzové interpretace a improvizace a hudebně - dramatické umění se zaměřením na muzikál.

V rámci Vyšší odborné školy probíhá tříleté studium oboru tvorba textu a scénáře a oboru hudba, se zaměřením na jazz.

KJJ je velmi specifická škola, která od dob svého založení nemá v České republice obdoby. Pevně věřím, že její úroveň bude nadále vzkvétat a bude se na školu hlásit co nejvíce umělců z oblasti populární hudby.

11 Seznam použité literatury a zdrojů

Seznam použité literatury:

Kouřil, Vladimír. Divná hudba dob nekalých: opojný život jazzové periferie krajiny podřípské. Praha: Volvox Globator 2006. 187 s. ISBN 80-7207-594-2.

Slavnostní konference u příležitosti 100. Výročí narození Jaroslava Ježka, Praha 2008. 38 s.

Konzervatoř a Vyšší odborná škola Jaroslava Ježka v Praze 1991-2001, Praha 2001. 32 s. Archiv hlavního města Prahy. Neuspořádaný fond Městského domu osvěty. Kartóny č. 29-32.

Seznam použitých elektronických zdrojů:

Zákon č. 81/1957 o koncertní a jiné hudební činnosti [online]. Dostupný z WWW:

<http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1957-81>

Zákon č. 82/1957 o estrádách, artistických produkcích a lidové zábavě [online]. Dostupný z WWW: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1957-82>

Zákon č. 52/1959 o osvětové činnosti (osvětový zákon) [online]. Dostupný z WWW:

<http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1959-52>

Josef Čeněk Klazar [online]. Dostupný z WWW: <http://www.infocentrum-brandysko.cz/cs/vyznamne-osobnosti/>

Wikipedie, Václav Trojan [online]. Dostupný z WWW:

http://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1clav_Trojan

Wikipedie, Miloslav Kabeláč [online]. Dostupný z WWW:

http://cs.wikipedia.org/wiki/Miloslav_Kabel%C3%A1%C4%8D

Wikipedie, Jaroslav Řídký [online]. Dostupný z WWW:

http://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_%C5%98%C3%ADdk%C3%BD

Vadim Petrov [online]. Dostupný z WWW: <http://www.prof-vadim-petrov.cz/>

Wikipedie, fundraising [online]. Dostupný z WWW:

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Fundraising>

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Ježka, občanské sdružení rodičů, studentů a přátel KJJ, výroční zpráva za rok 2006 [online]. Dostupný z WWW:

http://www.kjj.cz/files/OSRSP_2006.pdf.

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Jeřka, budova KJJ, výroční zpráva za rok 2010/2011 [online]. Dostupný z WWW: http://www.kjj.cz/files/vz_kjj_1011.pdf.

Wikipedie, vyšší odborná škola [online]. Dostupný z WWW:

http://cs.wikipedia.org/wiki/Vy%C5%A1%C5%A1%C3%AD_odborn%C3%A1_%C5%A1kola

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Jeřka, školská rada KJJ [online]. Dostupný z WWW:

<http://www.kjj.cz/index.php?p=1.1.6.6&c=235>

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Jeřka, školská rada VOŠ [online]. Dostupný z WWW:

<http://www.kjj.cz/index.php?p=1.1.6.7&c=246>

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Jeřka, Auditions and interviews, Berklee College of Music [online]. Dostupný z WWW: <http://www.kjj.cz/index.php?c=c814>

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Jeřka, Oddělení skladby a dirigování [online]. Dostupný z WWW: <http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=28A>

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Jeřka, oddělení instrumentální [online]. Dostupný z WWW:

<http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=279>

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Jeřka, klavírní oddělení [online]. Dostupný z WWW:

<http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=29B>

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Jeřka, muzikálové oddělení [online]. Dostupný z WWW:

<http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=2AC>

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Jeřka, hudba se zaměřením na jazz [online]. Dostupný z WWW: <http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=2BD>

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Jeřka, tvorba textu a scénáře [online]. Dostupný z WWW:

<http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=2CE>

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Jeřka, oddělení všeobecně vzdělávacích předmětů [online].

Dostupný z WWW: <http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=2E10>

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Jeřka, oddělení hudební teorie [online]. Dostupný z WWW:

<http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=2F11>

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Jeřka, oddělení obligátního klavíru [online]. Dostupný z WWW: <http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=303>

Konzervatoř a VOŠ Jaroslava Jeřka, souborová hra [online]. Dostupný z WWW:

<http://www.kjj.cz/?p=1.1.6.3&c=325>

Milan Svoboda, Big Band VOŠ KJJ [online]. Dostupný z WWW:

<http://www.milansvoboda.com/BBVOSKJJ.html>

Karel Růžička [online]. Dostupný z WWW:

<http://www.karelruzicka.com/karelruzicka/indexCZ.htm>

Milan Tesař [online]. Dostupný z WWW: <http://www.milantesar.cz/zivot.htm>

Radka Fišarová [online]. Dostupný z WWW: <http://www.radkafisarova.cz/zivotopis.html>

Tomáš Savka [online]. Dostupný z WWW:

http://www.tomassavka.com/index.php?option=com_content&view=article&id=51&Itemid=28

12 Resumé

The school was founded in 1958 as an enlightenment institution, which purpose was education of jazz and pop musicians, e.g. orchestra leaders and instrumentalists. At that time practised here educated and well-rounded instructors, practising musicians, whose head was Vadim Petrov. Soon the school acquired a respectable reputation. Many small and non-traditional theaters arose then and these theatres needed new actors and singers. So the school developer in a sense of quality as well as in a sense of the scope of activities and implied many subjects which could not have been studied elsewhere. For various reasons did not come off to obtain an official statute thus instead of an official name came into being a nice name „Popular Conservatory“.

After long expectation in 1989 the school was granted a statute of conservatory for the sphere of pop music, jazz and other non-traditional art forms. With permission of Frances Ježková, wife of Jaroslav Ježek, and dr. Václav Holzknecht the school was assigned the name Jaroslav Ježek's Conservatory.

13 Přílohy

13.1 Rozhovory

Rozhovor č. 1 Michal Macourek

Rozhovor č. 2 Miriam Bajlová

Rozhovor č. 3 Helena Bartáková

Rozhovor č. 4 Milan Svoboda

Rozhovor č. 5 Markéta Procházková

Rozhovor č. 6 Marek Ztracený

13.2 Obrázky

Obrázek č. 1: Vadim Petrov – zakladatel Lidové konzervatoře

Obrázek č. 2: Souhlas manželky Jaroslava Ježka Francis Ježkové

Obrázek č. 3: Budova v Praze 4, Roškotově ulici č. 4/1692

13.1 Rozhovory

Rozhovor č. 1 - Michal Macourek

- 1) Kdy a kde jste se narodil/a?
- 2) V jakém prostředí jste vyrůstal/a (zda byl někdo z rodiny hudebník nebo se někdo blízký věnoval hudbě) popřípadě jak jinak jste se k hudbě dostal/a vy?
- 3) Studoval/a jste na ZUŠ, pokud ano, na jaký hudební nástroj jste hrál/a nebo čemu jinému jste se na ZUŠ věnoval/a?
- 4) Kam pokračovalo Vaše další studium?
- 5) Jak jste se dostal/a k pedagogické činnosti na KJJ?
- 6) Jaká je Vaše náplň práce jako vedoucí Oddělení skladby a dirigování?
- 7) Jak dlouho už na KJJ působíte?
- 8) Jak se KJJ vyvíjela od té doby, co zde působíte jako pedagog?
- 9) Jaký je Váš názor na KJJ?

Michal Macourek

- 1) 27. listopadu 1972 v Praze
- 2) Vyrůstal jsem v rodině významného hudebního skladatele a dirigenta, mého dědy Harryho Macourka, takže k hudbu jsem miloval a bral jako běžnou součást života.
- 3) Chodil jsem do LŠU (Lidová škola umění-nyní ZUŠ) Voršilská obor klavír ve třídě prof. Jany Korbelové.
- 4) Ve studiu jsem pokračoval na Pražské konzervatoři, kde jsem studoval klavír ve třídě prof. Emila Leichnera, skladbu u prof. Milana Jíry a na Konzervatoři J. Ježka jsem studoval dirigování u prof. Karla Fialy. Po absolutoriu všech oborů jsem pokračoval na

AMU do skladatelské třídy prof. Marka Kopelenta a dirigentské třídy prof. Radomila Elišky.

5) Po smrti mého dědy, během mého studia na AMU, jsem byl přijat na KJJ jako učitel Hry partitur a korepetitor dirigentů. Postupem času jsem začal učit hlavní obory skladbu a dirigování.

6) Náplň práce vedoucího oddělení je komunikace mezi vedením školy a kolegy z oddělení, vyřizování administrativní agendy, spojené s chodem oddělení a školy. Nedílnou součástí je organizace koncertů studentů skladby, podněcování kompozičních aktivit např. formou soutěží, či seminářů.

7) Letos tomu je 20 let, co na KJJ působím jako pedagog

8) KJJ je velmi specifická škola, která od dob svého založení nemá v naší republice obdoby. Vývoj probíhá kontinuálně, tedy bez nějakých zásadním způsobem likvidačních zásahů z venku. Skladatelská základna je pevná a máme mezi sebou pouze praktikující hudebníky, kteří jsou schopni své zkušenosti předat dál. Hlavním rozdílem je, že v dobách mých začátků neměla KJJ budovu a učilo se doma nebo v pronajatých prostorech základních škol různě po Praze. Od doby působení ředitele Karla Vraného máme budovu a s tím spojené určité zázemí, i když není ideální. Způsob výuky nebylo potřeba nijak měnit, neboť na skladatelském oddělení vládne de facto vysokoškolský přístup ke studentům. Nejsou tedy pro nás žáci, ale především kolegové skladatelé, kteří se chtějí naučit něco nového. Samozřejmostí je ale používání nejnovějších hudebních technologií, práce s počítači atd.

9) Můj názor na KJJ jsem v podstatě vyjádřil v předcházejícím bodě. Jedná se opravdu o školu, která je mimořádná. Jako každá organizace, má i naše škola své výkyvy, způsobené vnějšími nebo vnitřními vlivy. Tím mám na mysli zásahy ministerstva, magistrátu v podobě administrativních nařízení, či vnitřní personální vedení školy. Naštěstí se doposud nestalo, že by tyto výkyvy negativním způsobem ovlivnily výuku, alespoň co se skladby a dirigování týká. To, že se k nám na oddělení hlásí mnohem více studentů, než můžeme přijmout, trochu vypovídá o kvalitě. Pro nás je potěšením, že stále nacházíme dostatek talentovaných mladých lidí, kteří svůj život chtějí spojit s hudbou.

Rozhovor č. 2 - Miriam Bajlová

1) Kedy a kde jste se narodila?

Na Slovensku, v Liptovskom Mikuláši.

2) V jakém prostředí jste vyrůstala (zda byl někdo z rodiny hudebník nebo se někdo blízký věnoval hudbě) popřípadě, jak jinak jste se k hudbě dostala Vy? Moja mama ako mladá viedla hudobnú zložku folklórneho súboru „Ďumbier“, krásne spievala a hrala na husle, často som s ňou chodievala na skúšky, asi ma to nejak fascinovalo, bola som ešte malá.

3) Studovala jste na ZUŠ, pokud ano, na jaký hudební nástroj jste hrála nebo čemu jinému jste se na ZUŠ věnovala?

Chodila som na zobcovú flautu, spevácky zbor, spev a neskôr chvíľu na klarinet a soprán saxofón.

4) Kam pokračovalo Vaše ďalší studium?

Počas štúdia na gymnáziu sme s kamarátmi založili prvú „jazzovú kapelu“, veľa sme skúšali, moc nás to bavilo. Taktiež som v tom čase absolvovala prvý jazzový workshop v Bratislave, čo ma veľmi obohatilo a nejakým spôsobom utvrdilo v tom, že túto hudbu chcem robiť. Získala som tam kontakty na muzikantov a hlavne notový materiál, ktorý sa vtedy zháňal len ťažko.

5) Jak jste se dostala k pedagogické činnosti na KJJ?

Po ukončení gymnázia som 5 rokov študovala VŠ Pedagogickú v Prešove (obor HV – PG) a po jej ukončení som sa rozhodla presťahovať do Prahy a pokúsiť sa profesionálne uchýtiť ako speváčka. Uchytila :-). Asi po dvoch rokoch sa pri KJJ otvorila VOŠ (Vyšší odborná škola), ktorá mala dva obory: Jazz a Text. O jej otvorenie sa veľmi zaslúžil výborný kontrabasista a skladateľ Jaromír Honzák a pod jeho vedením jazzová Voš i fungovala.

6) Jaká je Vaše náplň práce jako vedoucí organizačního útvaru VOŠ?

Od minulého roka spadá VOŠ text a VOŠ jazz pod jeden organizačný útvar. Začína sa posledný prázdninový týždeň, robím rozvrhy, následne riešim triedy, v ktorých sa budú jednotlivé predmety vyučovať, vyplním osobné listy prvákov, dávam dohromady úväzky učiteľov, zadám im potrebné úlohy, ktoré potom kontrolujem a odovzdávam mojim nadriadeným, ktorí kontrolujú zase mňa.....Najviac administratívy je na začiatku šk. roka, kým sa všetko usadí, ukludní a zabehne. S koncom šk. roka je spojené absolútorium 3. ročníka, prijímacie skúšky, záverečné skúšky z hlavného oboru atď...Práca s kolegami je príjemná a pomocná ruka sa vždy nájde :-)

7) Jak dlouho už na KJJ působíte?

8-9 rokov.

8) Jak se KJJ vyvíjela od té doby, co zde působíte jako pedagog?

Viz 9)

9) Jaký je Váš názor na KJJ?

KJJ i VOŠ sú rozhodne školy na vysokej úrovni. Väčšina učiteľov sa profesionálne hudbe venuje a patrí medzi výrazné osobnosti (nie len) českého jazzu, popu či klasiky. Študenti dostávajú kvalitné vzdelanie a toto dokazujú ich umelecké výkony na koncertoch školy, či mimoškolských akciách. Mnohí z absolventov školy (KJJ a VOŠ) sa uchýlili aj v zahraničí, kde buď pokračujú v štúdiu, alebo posobia ako aktívni muzikanti. O kvalite tejto školy hovorí i spolupráca s Berklee college of music.

Rozhovor č. 3 - Helena Bartáková

1) Kdy a kde jste se narodila?

28.5.1951 v Benešově u Prahy

2) Jakou školu a obor jste studovala a kde?

Pedagogickou fakultu Hradec Králové – obor Ruský jazyk + pedagogika, 1989
Cambridge university – English 2003

3) Jak jste se dostala k pedagogické činnosti na KJJ?

Konkurz, po tom co jsem nekolik let pracovala v ČS, a.s. a GE jako tréninkový manažer

4) Jak dlouho už zde působíte?

10 let

5) Jaká je Vaše náplň práce jako vedoucí oddělení všeobecně vzdělávacích předmětů?

Jsem zodpovědná za metodickou a didaktickou podporu, personální obsazení a řízení běžných záležitostí, organizaci a přípravu maturit a absolventských zkoušek

6) Jak se KJJ vyvíjela od té doby, co zde působíte jako pedagog?

Hodně se zlepšilo jak materiálně tak personálně, zvláště v mém oddělení pracuje velmi kvalitní tým perspektivních lidí

7) Jaký je Váš názor na KJJ?

??? – jako instituci ? Jako zaměstnavatele?

Obecně – pracuji s vyhraněnými osobnostmi, které jsou velmi dedikovaní své profesi, jsou to silné osobnosti, kterým je od 15 let do 40 let. Vyžaduje to trpělivost, velkorysost ale důslednost. Je to úžasné s nimi pracovat.

Rozhovor č. 4 Milan Svoboda

1) Jak jste se dostal/a k pedagogické činnosti na KJJ?

2) Jak dlouho už na KJJ působíte?

3) Jak se KJJ vyvíjela od té doby, co zde působíte jako pedagog?

4) Jaký je Váš názor na KJJ?

Na škole učím asi 12 let kompozici a teorii a vedu big band.

Jak se škola vyvíjela, to předpokládám odhalíte vy. Já moc informací nemám.

Akorát snad může být zajímavé, že během mého působení jsme s orchestrem Big Band VOŠ KJJ účinkovali úspěšně v Americe v Monterey jako finalisté celosvětové soutěže studentských univerzitních big bandů (2006) jako jediní z Evropy, což pokládám za

nevídaný úspěch a hráli jsme na festivalech v Německu, Itálii, Slovinsku a také absolvovali turné v Asii (Tchajwan a Vietnam).

Dále si myslím, že je smysluplné a přínosné mé působení na VOŠ JAZZ, kde učím jazzovou harmonii.

Moji absolventi se výraznou měrou etablovali v profesionální jazzové scéně a vytvořili nevídanou kvalitní novou vlnu významných jazzových umělců.

Několik jmen: Pivec, Šmoldas, Kalfus, Doležal, Soukup, Török, Hloucal, Jirucha, Liška, Hobzek a mnoho dalších.

Co se mého názoru na KJJ týče, tak jsem Vám ho již sdělil a tak tedy opakuji:

Škola je to svým způsobem jedinečná a můj názor na ni je celkem pozitivní.

Myslím si ale, že celá řada věcí, co se týče organizace, vedení a náplni činnosti a obsahu vyučovací látky by se měla dělat jinak.

Rozhovor č. 5 - Markéta Procházková

1) Kdy a kde jste se narodila?

25. února 1986 v Jihlavě

2) V jakém prostředí jste vyrůstala?(zda-li byl někdo z rodiny hudebník nebo se někdo blízký věnoval hudbě) popřípadě jak jinak jste se k hudbě dostala vy?

Jsme obyčejná rodina, která se často scházela - oslavy apod., zpívalo se, hrálo se na nástroje... Ale v rodině nikdo umění nedělá. Přestože tatínek zamlada zpíval a hrál divadlo, vše jen koníček v mládí. Naši mě vedli spíše k povolání, kde bych prý měla větší jistotu. Ale co je jistota?

3) Studovala jste na ZUŠ, pokud ano na jaký hudební nástroj jste hrála nebo čemu jinému jste se věnovala?

Učila jsem se od 3. třídy na klavír, soukromě, potom v lidušce (v ZUŠ ale ne). Ale nebyla jsem pilná. Bavilo mě to, ale cvičila jsem vždy jen před hodinou klavíru, abych neměla ostudu. Na zpěv jsem chodila až od 17let v Praze. Do té doby jsem se věnovala momentálním nápadům, každý den byly jiné. Věnovala jsem se sportu, tanci, kamarádům a krátkodobým koníčkům (bylo toho opravdu spousta).

4) Kam pokračovalo Vaše další studium?

Po základní škole jsem šla na 4leté všeobecné gymnázium (v Jihlavě), kde jsem se ve třetáku rozhodla, že chci zpívat, tančit a hrát 😊 Ale samozřejmě jsem gympl dokončila a až poté se přihlásila na konzervatoř.

5) Proč jste se rozhodla pro studium na KJJ?

Od 17let jsem jezdila do Prahy téměř každý víkend na zpěv, nebo zpívat s kapelou. Chtěla jsem tedy do Prahy (výběr byla Praha a Brno). A v Praze jsem se rozhodovala mezi státní konzervatoří Na Rejdišti a KJJ. Na dnu otevřených dveří se mi více zalíbila KJJ (neb obor byl obsáhlejší - obor muzikál - zpěv, tanec a herectví) a škola měla příjemnou atmosféru, krásné třídy a taneční sály. Tak proto všechno 😊

6) Co jste studovala na KJJ?

Odpověď v 5. otázce

7) S jakými slavnými osobnostmi jste se na škole setkala?

Tak do třídy jsem chodila s Tomášem Savkou a Leonou Černou- oba byli známí ze Superstar. Také v tu dobu byl už známý pan Klezla. A na zpěv tam soukromě docházeli herci a zpěváci, jako Dan Bárta, Monika Absolonová, které jsme potkávali na chodbě, když jsme přebíhali ze třídy do třídy. KJJ studovala i Radka Fišarová, úžasná muzikálová a chansonová zpěvačka, a nyní i má kamarádka.... a další.

8) Jaký je Váš názor na KJJ?

Jsem ráda, že jsem tam 6 let studovala. Potkala jsem spoustu spřízněných duší i mezi profesor(k)ama a toho si moc vážím a pěstuji si ty vztahy i teď, když už nejsem studentkou KJJ.

9) Jaké je Vaše uplatnění po studiu na KJJ?

Měla jsem štěstí a od konce druháku jsem se dostala do praxe- a musím zařukat, přes 5 let hraji muzikály a sen se stal i mým povoláním.

Rozhovor č. 6 - Marek Ztracený

1) Kdy a kde jste se narodil/a?

Narodil jsem se v zasněžené v Železně Rudě na Šumavě 26.2.1985

2) V jakém prostředí jste vyrůstal/a? (zda byl někdo z rodiny hudebník nebo se někdo blízký věnoval hudbě) popřípadě jak jinak jste se k hudbě dostal/a vy?

Narodil jsem se do rodiny, kde hudba měla svoje místo. Táta byl rocker s kytarou a matka v mládí studovala hru na flétnu. Nikdo se však hudbou neživil. K hudbě jsem byl veden na základě svoji touhy. Hlavní zlom přišel po shlédnutí koncertu Queen Live at Wembley v 6 letech. Od té doby už jsem nedělal nic jiného, než hrál na piano a skládal.

3) Studovala jste na ZUŠ (LŠU), pokud ano na jaký hudební nástroj jste hrál/a nebo čemu jinému jste se věnoval/a?

Studoval jsem na LŠU piano, později vyhrál několik soutěží a v 15 byl přijat na Konzervatoř do Plzně obor klavír. Já ale toužil skládat a proto jsem už od 13 jezdil na hodiny panu profesorovi A. Bílému a nastoupil po ZŠ na KJJ.

4) Kam pokračovalo Vaše další studium?

Viz 3.

5) Proč jste se rozhodl/a pro studium na KJJ?

Nabízela možnost skládat populární a moderní hudbu a velice mě bavila práce s Toníkem Bílým.

6) Co jste studoval/a na KJJ?

Skladbu

7) Jaký je Váš názor na KJJ?

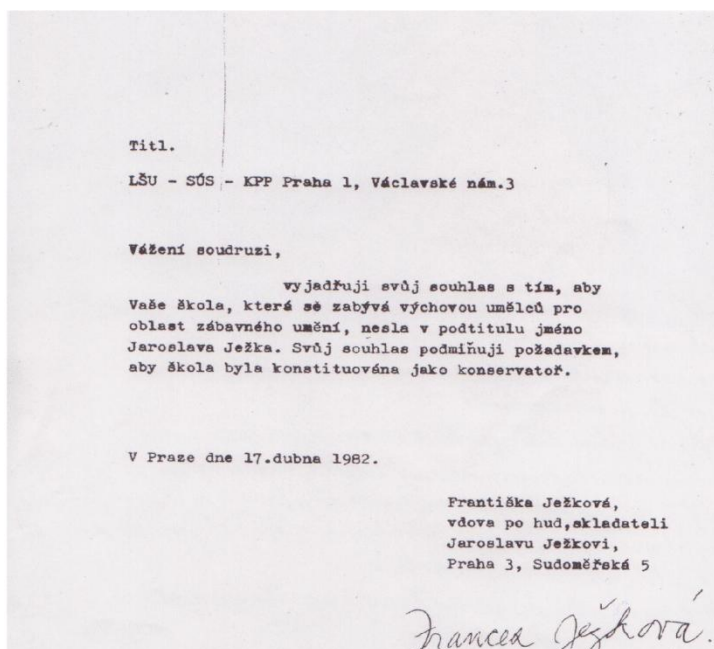
když jsem nastoupil v roce 2000 tak Kjj byl ráj kde vám řekli a naučili co vás zajímalo a co vám nešlo nebo vás nebavilo tak dotoho vás tolik nenutili. Byla tam skvělá parta lidí a byl to nejhezčí čas mého mladého života. Později se Z Kjj stával gympl plný povinností a trestů atd atd.

13.2. Obrázky

Obrázek č. 1: Vadim Petrov – zakladatel Lidové konzervatoře

Obrázek č. 2: Souhlas manželky Jaroslava Ježka Francis Ježkové s názvem budoucího hudebního učiliště

Obrázek č. 3: Budova získaná v roce 1998 v Praze 4, Roškotově ulici č. 4/1692

